

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 01.07.2006

Časová verzia predpisu účinná od: 01.07.2006

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

434

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 31. októbra 2003 bol v New Yorku prijatý Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii.

V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 9. decembra 2003.

Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 2145 z 15. marca 2006 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 25. apríla 2006. Ratifikačná listina bola uložená 1. júna 2006 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, deponitára dohovoru.

Dohovor nadobudol platnosť 14. decembra 2005 v súlade s čl. 68 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 1. júla 2006 v súlade s čl. 68 ods. 2.

**K oznámeniu č. 434
2006 Z. z.****DOHOVOR Organizácie Spojených národov proti korupcii**

PREAMBULA

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru,

znepokojené závažnosťou problémov a nebezpečenstvom, ktoré predstavuje korupcia pre stabilitu a bezpečnosť spoločnosti, podkopávajúc inštitúcie a hodnoty demokracie, etické hodnoty a výkon spravodlivosti a ohrozujúc trvalo udržateľný rozvoj a právny štát,

znepokojené aj prepojením medzi korupciou a inými formami trestnej činnosti, najmä organizovaným zločinom a ekonomickým zločinom vrátane prania špinavých peňazí,

ďalej znepokojené prípadmi korupcie súvisiacimi s obrovským majetkom, ktorý môže tvoriť značnú časť zdrojov štátov, a ohrozujúcimi politickú stabilitu a trvalo udržateľný rozvoj týchto štátov,

presvedčené, že korupcia už prestala byť vnútornou záležitosťou štátov, ale že je nadnárodným javom, ktorý sa dotýka každej spoločnosti a každej ekonomiky a ktorého prevencia a kontrola si vyžadujú medzinárodnú spoluprácu,

presvedčené aj o tom, že na účinný boj proti korupcii je potrebný komplexný a multidisciplinárny prístup,

ďalej presvedčené, že dôležitú úlohu pri posilňovaní schopnosti štátov účinne predchádzať a bojovať proti korupcii, a to aj posilnením ich kapacít a budovaním inštitúcií, môže zohrávať dostupnosť technickej pomoci,

presvedčené, že pre demokratické inštitúcie, národné hospodárstvo a právny štát môže byť obzvlášť škodlivé nezákonne nadobúdanie osobného bohatstva,

rozhodnuté uplatňovať účinnejšie spôsoby zamedzovania, odhaľovania a odrádzania od medzinárodných presunov nezákonne nadobudnutého majetku a posilňovať medzinárodnú spoluprácu pri vrátení tohto majetku,

uznávajúc základné princípy rešpektovania záruk spravodlivého procesu ustanovených zákonom v trestnom konaní, ako aj v občianskoprávnom a správnom konaní pri rozhodovaní o majetkových právach,

majúc na zreteli, že zodpovednosť za predchádzanie korupcii a jej odstraňovanie majú všetky štáty a že ak majú účinne pôsobiť v tejto oblasti, musia navzájom spolupracovať, a to aj s podporou jednotlivcov a skupín mimo verejného sektora, ako je občianska spoločnosť, mimovládne organizácie a spoločenstvá osôb,

majúc takisto na zreteli zásady riadneho spravovania verejných vecí a verejného majetku, spravodlivosti, zodpovednosti a rovnosti pred zákonom a potrebu ochraňovať integritu a podporovať kultúru odmietania korupcie,

oceňujúc činnosť Komisie pre prevenciu kriminality a trestnú justíciu a Úradu Organizácie Spojených národov pre drogy a kriminalitu pri predchádzaní a boji proti korupcii,

pripomínajúc úsilie ostatných medzinárodných a regionálnych organizácií v tejto oblasti vrátane aktivít Africkej únie, Rady Európy, Rady pre colnú spoluprácu (známu aj ako Svetová colná organizácia), Európskej únie, Ligy arabských štátov, Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj a Organizácie amerických štátov,

berúc s uznaním na vedomie mnohostranné dokumenty na predchádzanie a boj proti korupcii vrátane Interamerického dohovoru proti korupcii prijatého Organizáciou amerických štátov 29. marca 1996,¹¹¹ Dohovoru o boji proti korupcii týkajúcej sa úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie prijatého Radou Európskej únie 26. mája 1997,²¹² Dohovoru o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách prijatého Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj 21. novembra 1997,³¹³ Trestnoprávneho dohovoru o korupcii prijatého Výborom ministrov Rady Európy 27. januára 1999,⁴¹⁴ Občianskoprávneho dohovoru proti korupcii prijatého Výborom ministrov Rady Európy 4. novembra 1999⁵¹⁵ a Dohovoru Africkej únie o predchádzaní a boji proti korupcii prijatého hlavami štátov a vlád Africkej únie 12. júla 2003,

vítajúc nadobudnutie platnosti Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu 29. septembra 2003,⁶¹⁶

dohodli sa takto:

I. KAPITOLA

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Cieľ

Cieľom tohto dohovoru je

- (a) presadzovať a posilňovať opatrenia na účinnejšie a efektívnejšie predchádzanie a boj proti korupcii,
- (b) presadzovať, napomáhať a podporovať medzinárodnú spoluprácu a technickú pomoc pri predchádzaní a boji proti korupcii, ako aj pri vracaní majetku,
- (c) presadzovať integritu, zodpovednosť a riadne spravovanie verejných vecí a verejného majetku.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru

- (a) „verejný činiteľ“ je
 - (i) každý, kto vykonáva zákonodarnú, výkonnú, správnu alebo sudcovskú funkciu v štáte, zmluvnej strane, bez ohľadu na to, či bol do nej vymenovaný, alebo zvolený, či je funkcia trvalá, alebo dočasná, platená, alebo neplatená, a bez ohľadu na pracovné postavenie tejto osoby,
 - (ii) každý, kto vykonáva verejnú funkciu vrátane funkcie vo verejnej inštitúcii alebo verejnom podniku, alebo poskytuje verejnú službu v zmysle, v akom ju vymedzuje vnútroštátna legislatíva štátu, zmluvnej strany, a v akom sa uplatňuje v príslušnej oblasti práva tohto štátu, zmluvnej strany,
 - (iii) ako aj každý, koho za „verejného činiteľa“ označuje vnútroštátny právny poriadok štátu, zmluvnej strany. Na účely niektorých konkrétnych opatrení, ktoré obsahuje II. kapitola tohto dohovoru, však „verejným činiteľom“ môže byť ktokoľvek, kto vykonáva verejnú funkciu alebo poskytuje verejnú službu v zmysle, v akom ju vymedzuje vnútroštátny právny poriadok tohto štátu, zmluvnej strany, a v akom sa uplatňuje v príslušnej oblasti práva tohto štátu, zmluvnej strany,

- (b) „zahraničný verejný činiteľ“ je každý, kto vykonáva zákonodarnú, výkonnú, správnu alebo sudcovskú funkciu v inom štáte, bez ohľadu na to, či bol do nej vymenovaný, alebo zvolený, a každý, kto vykonáva verejnú funkciu v mene iného štátu vrátane funkcií pre verejnú agentúru alebo štátny podnik,
- (c) „činiteľ medzinárodnej verejnej organizácie“ je úradník medzinárodnej organizácie alebo každý, koho táto organizácia splnomocnila konať v jej mene,
- (d) „majetok“ sú akékoľvek aktíva, hmotné alebo nehmotné, hnutelné alebo nehnuteľné, hmatateľné alebo nehmatateľné, ako aj právne dokumenty alebo nástroje preukazujúce právny titul alebo nárok na také aktíva,
- (e) „príjmy z trestnej činnosti“ sú akýkoľvek majetok pochádzajúci z trestného činu alebo získaný priamo alebo nepriamo prostredníctvom spáchania trestného činu,
- (f) „zmrazenie“ alebo „zaistenie“ je dočasný zákaz presunu, premeny, nakladania alebo pohybu majetku, dočasné prevzatie takého majetku do úschovy alebo vykonávanie kontroly nad ním na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom,
- (g) „zhabanie“, ktoré v príslušných prípadoch zahŕňa aj prepadnutie, je konečné odňatie majetku na základe príkazu súdu alebo iného príslušného orgánu,
- (h) „predikatívny trestný čin“ je akýkoľvek trestný čin, v ktorého dôsledku boli vytvorené príjmy, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu, ktorý ustanovuje článok 23 tohto dohovoru,
- (i) „kontrolovaná dodávka“ je postup, pri ktorom sa umožňuje vývoz, tranzit alebo dovoz nezákonných alebo podozrivých zásielok na územie jedného štátu alebo viacerých štátov s vedomím a pod dohľadom ich príslušných orgánov na účely vyšetrovania trestného činu a odhalenia osôb zúčastnených na jeho spáchaní.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa uplatňuje v súlade s ustanoveniami v ňom uvedenými na predchádzanie, vyšetrovanie a stíhanie korupcie a na zmrazenie, zaistenie, zhabanie a vrátenie príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru.
2. Ak tento dohovor neustanovuje inak, nie je podmienkou na jeho uplatňovanie, aby trestné činy v ňom ustanovené mali za následok škodu alebo ujmu na majetku štátu.

Článok 4

Ochrana zvrchovanosti

1. Štáty, zmluvné strany, vykonávajú svoje záväzky vyplývajúce z tohto dohovoru v súlade so zásadami zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a so zásadou nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.
2. Nič v tomto dohovore neopravňuje štát, zmluvnú stranu, vykonávať na území iného štátu právomoc a funkcie, ktoré sú podľa vnútroštátneho právneho poriadku tohto iného štátu výlučne vyhradené jeho orgánom.

II. KAPITOLA

Preventívne opatrenia

Článok 5

Politika a prax predchádzania korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku a bude uplatňovať alebo naďalej viesť účinnú a koordinovanú protikorupčnú politiku, ktorá povzbudzuje zapájanie sa spoločnosti do nej a zodpovedá princípom právneho štátu, riadneho spravovania verejných vecí a verejného majetku, integrity, transparentnosti a zodpovednosti.
2. Každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať prijímať a presadzovať účinné postupy s cieľom predchádzať korupcii.

3. Každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať pravidelne vyhodnocovať príslušné právne nástroje a administratívne opatrenia s cieľom určiť ich vhodnosť na predchádzanie a boj proti korupcii.
4. Štáty, zmluvné strany, budú náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku spolupracovať medzi sebou navzájom a s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami pri presadzovaní a vypracúvaní opatrení uvedených v tomto článku. Súčasťou tejto spolupráce môže byť účasť na medzinárodných programoch a projektoch zameraných na predchádzanie korupcii.

Článok 6

Orgán alebo orgány na predchádzanie korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku existenciu orgánu alebo orgánov na predchádzanie korupcii prostredníctvom
 - (a) uplatňovania politiky uvedenej v článku 5 tohto dohovoru, a ak je to vhodné, dohľadu a koordinácie pri uplatňovaní tejto politiky,
 - (b) zvyšovania a šírenia poznatkov o predchádzaní korupcii.
2. Každý štát, zmluvná strana, udelí orgánu alebo orgánom uvedeným v odseku 1 tohto článku potrebnú nezávislosť v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku, aby tento orgán alebo orgány mohli svoje funkcie vykonávať efektívne a bez akéhokoľvek nenáležitého ovplyvňovania. Mali by sa pre ne zabezpečiť potrebné materiálne zdroje a špecializovaný personál, ako aj vzdelávanie, ktoré tento personál potrebuje na vykonávanie svojich funkcií.
3. Každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov názov a adresu orgánu alebo orgánov, ktoré by iným štátom, zmluvným stranám, mohli pomôcť pri vypracúvaní a uplatňovaní konkrétnych opatrení na predchádzanie korupcii.

Článok 7

Verejný sektor

1. Každý štát, zmluvná strana, sa náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku bude usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy naboru, prijímania, stabilizácie, pracovného postupu a odchodu do dôchodku štátnych zamestnancov a prípadne aj iných nevolených verejných činiteľov,
 - (a) ktoré sú založené na zásadách efektívnosti, transparentnosti a na objektívnych kritériách, ako je zásluhovosť, rovnaké zaobchádzanie a schopnosti,
 - (b) ktorých súčasťou sú vhodné postupy pri výbere a vzdelávaní osôb určených na zastávanie verejných funkcií, považované za osobitne zraniteľné voči korupcii, a prípadne zabezpečiť aj rotáciu osôb na takých miestach,
 - (c) ktoré presadzujú primerané odmeňovanie a spravodlivé mzdové stupnice, prihliadajúc na stupeň hospodárskeho rozvoja štátu, zmluvnej strany,
 - (d) ktoré presadzujú vzdelávacie a školiace programy, ktoré im umožnia splniť požiadavky na správne, čestné a riadne vykonávanie verejných funkcií a poskytnú im vhodnú špecializovanú prípravu s cieľom viac posilniť ich uvedomovanie si rizika korupcie spojeného s výkonom ich funkcií. Tieto programy sa môžu odvolávať na etické kódexy alebo štandardy správania v dotknutých oblastiach.
2. Každý štát, zmluvná strana, zväži aj prijatie vhodných legislatívnych a administratívnych opatrení v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov s cieľom stanoviť kritériá týkajúce sa kandidovania a volieb do verejných funkcií.
3. Každý štát, zmluvná strana, zväži aj prijatie vhodných legislatívnych a administratívnych opatrení v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov s cieľom zvýšiť transparentnosť financovania kandidatúry na volenú verejnú funkciu a v príslušných prípadoch aj financovania politických strán.

4. Každý štát, zmluvná strana, sa bude v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy podporujúce transparentnosť a brániace konfliktu záujmov.

Článok 8

Etické kódexy pre verejných činiteľov

1. S cieľom bojovať proti korupcii každý štát, zmluvná strana, podporuje najmä bezúhonnosť, čestnosť a zodpovednosť svojich verejných činiteľov v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku.
2. Každý štát, zmluvná strana, sa vo svojom inštitucionálnom systéme a právnom poriadku bude snažiť uplatňovať etické kódexy alebo štandardy správania s cieľom zabezpečiť správne, čestné a riadne vykonávanie verejných funkcií.
3. Na účely uplatňovania ustanovení tohto článku každý štát, zmluvná strana, náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prihliada na príslušné iniciatívy regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií, ako je napríklad Medzinárodný etický kódex verejných činiteľov uvedený v dodatku k rezolúcii valného zhromaždenia 51/59 z 12. decembra 1996.
4. Každý štát, zmluvná strana, zväží v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku aj prijatie opatrení a vytvorenie systémov, ktoré verejným činiteľom uľahčia oznamovanie prípadov korupcie, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej funkcie, príslušným orgánom.
5. Každý štát, zmluvná strana, sa náležitým spôsobom a v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku bude snažiť prijímať opatrenia a zavádzať systémy ustanovujúce povinnosť verejných činiteľov predkladať príslušným orgánom vyhlásenia týkajúce sa najmä ich externých aktivít, zamestnávania, investícií, majetku a väčších darov alebo výhod, ktoré by v súvislosti s ich funkciami verejných činiteľov mohli viesť ku konfliktu záujmov.
6. Každý štát, zmluvná strana, zväží v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov prijatie disciplinárnych alebo iných opatrení proti verejným činiteľom, ktorí porušujú etické kódexy alebo štandardy ustanovené v súlade s týmto článkom.

Článok 9

Verejné obstarávanie a riadenie verejných financií

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku potrebné opatrenia na vytvorenie vhodných systémov verejného obstarávania založených na transparentnosti, súťaži a objektívnych kritériách rozhodovania, ktoré okrem iného budú účinne predchádzať korupcii. Tieto systémy, pri ktorých uplatňovaní sa môžu brať do úvahy primerané limitné hodnoty, sa týkajú najmä
 - (a) verejnej distribúcie informácií vzťahujúcich sa na postupy a udeľovanie kontraktov vo verejnom obstarávaní vrátane informácií o výzvach na predkladanie ponúk a príslušných informácií o udeľovaní kontraktov tak, aby predkladatelia ponuky verejných súťaží mali dostatočný čas na prípravu a predkladanie ponúk,
 - (b) stanovenia podmienok účasti vopred vrátane kritérií na výber a udeľovanie kontraktov a pravidiel verejných súťaží a ich uverejňovania,
 - (c) používania objektívnych vopred určených kritérií rozhodovania vo verejnom obstarávaní, aby sa uľahčilo následné overovanie správneho uplatňovania pravidiel alebo postupov,
 - (d) účinného systému vnútroštátneho preskúmania vrátane účinného odvolacieho systému, ktorý zabezpečí výkon práva v prípade nedodržania pravidiel a postupov podľa tohto odseku,
 - (e) ak je to vhodné, opatrení ustanovujúcich podmienky pre pracovníkov zodpovedných za verejné obstarávanie, ako je informovanie o ich prípadnom záujme na konkrétnej verejnej súťaži, postupy pri ich výbere a požiadavky na ich odbornú prípravu.

2. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku vhodné opatrenia na podporu transparentnosti a zodpovednosti pri riadení verejných financií. Tieto opatrenia sa vzťahujú najmä na
 - (a) postupy pri prijímaní štátneho rozpočtu,
 - (b) včasné podávanie správ o príjmoch a výdavkoch,
 - (c) systém účtovných a audítorských štandardov a súvisiaci dohľad,
 - (d) účinné a efektívne systémy riadenia rizík a vnútornej kontroly, a
 - (e) ak je to vhodné, nápravné opatrenia v prípade nesplnenia požiadaviek ustanovených v tomto odseku.
3. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku občianskoprávne a administratívne opatrenia potrebné na zabezpečenie riadneho vedenia účtovných kníh a záznamov, finančných výkazov alebo iných dokumentov týkajúcich sa verejných výdavkov a príjmov a na zabránenie falšovania týchto dokumentov.

Článok 10

Informovanie verejnosti

Berúc do úvahy nutnosť bojovať proti korupcii, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov opatrenia, ktoré sú potrebné na zvýšenie transparentnosti jeho verejnej správy vrátane jej organizácie fungovania, a tam, kde je to vhodné, aj rozhodovacích procesov. Tieto opatrenia môžu najmä zahŕňať

- (a) prijatie postupov alebo predpisov umožňujúcich verejnosti získať, ak je to vhodné, primerané informácie o organizácii, fungovaní a rozhodovacích procesoch vo verejnej správe, ako aj o rozhodnutiach a právnych aktoch, ktoré sa dotýkajú občanov, venujúc náležitú pozornosť ochrane súkromia a osobných údajov,
- (b) zjednodušenie administratívnych postupov tam, kde je to vhodné, s cieľom uľahčiť prístup verejnosti k príslušným rozhodovacím orgánom, a
- (c) uverejňovanie informácií, medzi ktoré môžu patriť aj pravidelné správy o rizikách korupcie vo verejnej správe.

Článok 11

Opatrenia týkajúce sa súdnictva a prokuratúry

1. So zreteľom na nezávislosť súdnictva a jeho kľúčovú úlohu v boji proti korupcii každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku a bez toho, aby sa to dotklo sudcovskej nezávislosti, opatrenia na posilnenie integrity a na zabránenie možnostiam korupcie u sudcov. Tieto opatrenia môžu zahŕňať aj pravidlá týkajúce sa správania sudcov.
2. Opatrenia, ktoré majú rovnaký cieľ ako opatrenia prijaté podľa odseku 1 tohto článku, sa môžu zaviesť a uplatňovať aj v oblasti prokuratúry v tých štátoch, zmluvných stranách, kde prokuratúra nie je súčasťou súdnictva, ale má podobne nezávislé postavenie ako súdnictvo.

Článok 12

Súkromný sektor

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku opatrenia na predchádzanie korupcii v súkromnom sektore, posilnenie účtovných a audítorských štandardov v súkromnom sektore a tam, kde je to vhodné, na uplatňovanie účinných, úmerných a odrádzajúcich občianskoprávných, správnych alebo trestných sankcií za nedodržanie týchto opatrení.
2. Opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov môžu okrem iného zahŕňať
 - (a) posilňovanie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva a príslušnými súkromnými subjektmi,

- (b) podporu zavádzania štandardov a postupov na ochranu integrity príslušných súkromných subjektov vrátane kódexov správania zabezpečujúcich správne, čestné a riadne konanie podnikateľských subjektov a všetkých príslušných profesií a predchádzanie konfliktu záujmov a podporujúcich používanie správnej obchodnej praxe medzi podnikateľskými subjektmi navzájom a pri ich zmluvných obchodných vzťahoch so štátom,
 - (c) posilňovanie transparentných vzťahov medzi súkromnými subjektmi a tam, kde je to vhodné, prijímanie opatrení týkajúcich sa totožnosti právnických osôb aj fyzických osôb, ktoré sú zapojené do zakladania a riadenia podnikateľských subjektov,
 - (d) zabránenie zneužívaniu postupov používaných pri regulácii súkromných subjektov vrátane postupov týkajúcich sa udeľovania dotácií a licencií na obchodné aktivity verejnými orgánmi,
 - (e) predchádzanie konfliktu záujmov zavádzaním obmedzení v príslušných prípadoch a na primerane dlhý čas týkajúcich sa profesionálnych aktivít bývalých verejných činiteľov alebo zamestnania sa verejných činiteľov v súkromnom sektore po odchode z funkcie alebo do dôchodku, ak by tieto aktivity alebo zamestnanie mali priamu súvislosť s funkciami, ktoré títo verejní činitelia vykonávali alebo ktoré im podliehali počas výkonu ich funkcie,
 - (f) zabezpečenie dostatočného vnútorného auditu a kontroly v súkromných podnikoch v rozsahu zodpovedajúcom ich štruktúre a veľkosti s cieľom pomôcť predchádzať korupčnému správaniu a odhaľovať ho a primeraných postupov v oblasti auditu a certifikácie účtov a povinných finančných výkazov týchto súkromných podnikov.
3. S cieľom predchádzať korupcii každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi vnútroštátnymi zákonmi a inými predpismi týkajúcimi sa vedenia účtovných kníh a záznamov, uverejňovania finančných výkazov a účtovných a audítorských štandardov, potrebné opatrenia na zákaz konania uvedeného ďalej, ktorého cieľom je spáchať niektorý z trestných činov podľa tohto dohovoru:
- (a) zriaďovanie účtov, ktoré nie sú uvedené v účtovných knihách,
 - (b) uskutočňovanie transakcií, ktoré nie sú uvedené alebo sú nesprávne uvedené v účtovných knihách,
 - (c) zaúčtovávanie neexistujúcich výdavkov,
 - (d) zapisovanie záväzkov, ktorých predmet je nesprávne vymedzený,
 - (e) používanie falošných dokladov a
 - (f) úmyselné zničenie účtovných dokladov ešte pred lehotou ustanovenou zákonom.
4. Každý štát, zmluvná strana, zruší možnosť odpočítat od základu dane výdavky, ktoré sú vynaložené na úplatky, keďže úplatky sú jedným zo znakov trestných činov podľa článkov 15 a 16 tohto dohovoru, a prípadne aj ďalšie výdavky vynaložené v súvislosti s korupčným konaním.

Článok 13

Zapojenie sa spoločnosti

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v rámci svojich možností a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov primerané opatrenia na podporu aktívneho zapojenia sa jednotlivcov a skupín mimo verejného sektora, ako je občianska spoločnosť, mimovládne organizácie a spoločenstvá osôb, do predchádzania a boja proti korupcii, a na zvyšovanie informovanosti verejnosti o existencii, príčinách, závažnosti a hrozbe korupcie. Túto účasť by mali posilniť opatrenia, ako je napríklad
- (a) zvyšovanie transparentnosti rozhodovacích procesov a podpora zapájania sa verejnosti do týchto procesov,
 - (b) zabezpečenie účinného prístupu verejnosti k informáciám,
 - (c) realizácia verejných informačných aktivít prispievajúcich k nulovej tolerancii voči korupcii, ako aj programov vzdelávania verejnosti vrátane školských a vysokoškolských učebných osnov,

- (d) rešpektovanie, podpora a ochrana slobodného vyhľadávania, prijímania, uverejňovania a šírenia informácií o korupcii. Táto sloboda môže podliehať istým obmedzeniam, ktoré však musia byť ustanovené zákonom a nevyhnutné
 - (i) na rešpektovanie práv a dobrého mena iných,
 - (ii) na ochranu národnej bezpečnosti a verejného poriadku alebo verejného zdravia a morálky.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme primerané opatrenia zabezpečujúce informovanosť verejnosti o príslušných protikorupčných orgánoch uvedených v tomto dohovore a zabezpečí primeraný prístup k týmto orgánom, aby bolo možné oznámiť, aj anonymne, akékoľvek konanie, ktoré by sa mohlo považovať za trestný čin podľa tohto dohovoru.

Článok 14

Opatrenia na predchádzanie praniu špinavých peňazí

1. Každý štát, zmluvná strana,
- (a) vytvorí úplný vnútroštátny režim regulácie a dohľadu pre banky a nebankové finančné inštitúcie vrátane fyzických osôb a právnických osôb poskytujúcich formálne alebo neformálne služby v oblasti prevodu peňazí alebo hodnôt a tam, kde je to vhodné, aj pre ďalšie orgány v rámci jej kompetencie, ktoré sú obzvlášť vystavené riziku prania špinavých peňazí, s cieľom odhaliť všetky formy prania špinavých peňazí; tento režim musí zdôrazňovať požiadavky na určenie totožnosti zákazníka a prípadne aj užívateľa, vedenie evidencie a nahlasovanie podozrivých transakcií,
 - (b) bez dotknutia článku 46 tohto dohovoru zabezpečí, aby administratívne orgány, regulačné orgány, orgány na presadzovanie práva a iné orgány poverené bojom proti praniu špinavých peňazí (vrátane súdnych orgánov, ak je to v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi) boli schopné spolupracovať a vymieňať si informácie na národnej a medzinárodnej úrovni v súlade s podmienkami ustanovenými vo vnútroštátnom právnom poriadku, a s týmto cieľom posúdi vytvorenie útvaru pre finančné spravodajstvo, ktorý bude pôsobiť ako národné centrum na zhromažďovanie, analýzu a šírenie informácií týkajúcich sa možného prania špinavých peňazí.
2. Štáty, zmluvné strany, posúdia uskutočnenie realizovateľných opatrení na odhalenie a sledovanie pohybu hotovosti a príslušných prevoditeľných cenných papierov cez svoje hranice v súlade so zárukami na zabezpečenie správneho využitia informácií a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom obmedzil pohyb legálneho kapitálu. Také opatrenia môžu zahŕňať požiadavku, aby fyzické osoby a podnikateľské subjekty oznamovali cezhraničné presuny značného množstva hotovosti a príslušných prevoditeľných cenných papierov.
3. Štáty, zmluvné strany, posúdia uskutočnenie vhodných a realizovateľných opatrení, ktorými by finančným inštitúciám vrátane osôb poukazujúcich peniaze uložili povinnosť
- (a) uvádzať vo formulároch používaných pri elektronickom prevode finančných prostriedkov a v súvisiacich správach presné a zmysluplné informácie o pôvodcovi,
 - (b) udržiavať tieto informácie počas celého platobného toku a
 - (c) uplatňovať posilnenú kontrolu pri prevodoch peňažných prostriedkov, ktoré neuvádzajú úplné informácie o pôvodcovi.
4. Štátom, zmluvným stranám, sa odporúča, aby pri zavádzaní vnútroštátneho režimu regulácie a dohľadu podľa tohto článku a bez toho, aby sa to dotklo iného článku tohto dohovoru, prihliadali na usmernenie na príslušné iniciatívy regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií zamerané proti praniu špinavých peňazí.
5. Štáty, zmluvné strany, sa budú snažiť rozvíjať a podporovať globálnu, regionálnu, subregionálnu a dvojstrannú spoluprácu medzi súdnymi orgánmi, orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva a orgánmi finančnej správy na účely boja proti praniu špinavých peňazí.

III. KAPITOLA

Trestnosť a uplatňovanie práva

Článok 15

Úplatkárstvo domácich verejných činiteľov

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

- (a) príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody verejnému činiteľovi, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby taký činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností,
- (b) vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody verejným činiteľom, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre iný subjekt, aby taký činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností.

Článok 16

Úplatkárstvo zahraničných verejných činiteľov a činiteľov medzinárodných verejných organizácií

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody zahraničnému verejnému činiteľovi, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby taký činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností s cieľom získať podnikateľské alebo iné nenáležité výhody pri uskutočňovaní medzinárodných obchodných aktivít.
2. Každý štát, zmluvná strana, zväzi prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody zahraničným verejným činiteľom alebo činiteľom medzinárodnej verejnej organizácie, priamo alebo nepriamo, pre neho samotného alebo pre inú osobu alebo subjekt, aby taký činiteľ konal alebo sa zdržal konania pri výkone svojich úradných povinností.

Článok 17

Sprenevera, zneužitie alebo iné nezákonné použitie majetku verejným činiteľom

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: sprenevera, zneužitie alebo iné neoprávnené použitie akéhokoľvek majetku, verejných alebo súkromných peňažných prostriedkov alebo cenných papierov, alebo akejkolvek inej veci určitej hodnoty zverenej verejnému činiteľovi z titulu jeho funkcie, ktorých sa dopustí verejný činiteľ vo vlastný prospech alebo v prospech inej osoby alebo subjektu.

Článok 18

Nepriame úplatkárstvo

Každý štát, zmluvná strana, posúdi prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

- (a) príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody verejnému činiteľovi alebo ktorejkoľvek inej osobe, priamo alebo nepriamo, aby tento verejný činiteľ alebo taká iná osoba zneužila svoj skutočný alebo predpokladaný vplyv na to, aby získala nenáležitú výhodu od orgánu štátnej alebo verejnej správy štátu, zmluvnej strany, pre pôvodcu tohto činu alebo pre inú osobu,
- (b) vyžadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody verejným činiteľom alebo ktoroukoľvek inou osobou, priamo alebo nepriamo, za to, že tento verejný činiteľ alebo táto iná osoba zneužije svoj skutočný alebo predpokladaný vplyv na získanie nenáležitej výhody od orgánu štátnej alebo verejnej správy štátu, zmluvnej strany, pre seba alebo pre inú osobu.

Článok 19

Zneužitie funkcie

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne: zneužitie funkcie alebo postavenia verejného činiteľa, t. j. konanie alebo zdržanie sa konania pri výkone úradných povinností v rozpore so zákonom s cieľom dosiahnuť nenáležitú výhodu pre seba alebo pre inú osobu či subjekt.

Článok 20

Neoprávnené obohatenie

V súlade so svojou ústavou a základnými zásadami svojho právneho poriadku každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne: nezákonné obohatenie, t. j. podstatný rast majetku verejného činiteľa, ktoré tento nedokáže rozumne zdôvodniť s ohľadom na výšku svojho legálneho príjmu.

Článok 21

Úplatkárstvo v súkromnom sektore

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne v rámci hospodárskych, finančných alebo obchodných aktivít:

- (a) príslub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody, priamo alebo nepriamo, akejkoľvek osobe, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore, pre túto osobu samotnú alebo pre inú osobu, aby konala alebo zdržala sa konania v rozpore s jej povinnosťami,
- (b) vyžadovanie alebo prijatie, priamo alebo nepriamo, nenáležitej výhody akoukoľvek osobou, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore, pre túto osobu samotnú alebo pre inú osobu, aby konala alebo zdržala sa konania v rozpore s jej povinnosťami.

Článok 22

Sprenevera majetku v súkromnom sektore

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne v rámci hospodárskych, finančných alebo obchodných aktivít osobou, ktorá v akomkoľvek postavení riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore: sprenevera akéhokoľvek majetku, súkromných peňažných prostriedkov alebo cenných papierov, alebo inej veci určitej hodnoty zverenej tejto osobe z titulu jej postavenia.

Článok 23

Legalizácia príjmov z trestnej činnosti

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:
 - (a)
 - (i) premena alebo presun majetku s vedomím, že tento majetok je príjmom z trestnej činnosti s cieľom zatajiť alebo zastríeť jeho nelegálny pôvod, alebo s cieľom poskytnúť pomoc osobe, ktorá sa zapojila do spáchania predikatívneho trestného činu, aby sa mohla vyhnúť právnym následkom svojho konania,

- (ii) zatajenie alebo zastretie skutočnej povahy, pôvodu, umiestnenia, nakladania, pohybu alebo vlastníctva majetku alebo práv k nemu s vedomím, že tento majetok je príjmom z trestnej činnosti,
 - (b) v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku:
 - (i) nadobudnutie, držba alebo užívanie majetku, viediac v čase jeho prijatia, že taký majetok je príjmom z trestnej činnosti,
 - (ii) účasť, združenie alebo spolčenie sa s cieľom spáchať trestný čin, pokúsiť sa o jeho spáchanie alebo napomáhať, podnecovať, uľahčovať alebo radiť pri spáchaní ktoréhokolvek z trestných činov podľa tohto článku.
2. Na účely uplatňovania alebo vykonávania odseku 1 tohto článku
- (a) každý štát, zmluvná strana, sa usiluje uplatňovať odsek 1 tohto článku na čo najširší okruh predikatívnych trestných činov,
 - (b) každý štát, zmluvná strana, zaradí medzi predikatívne trestné činy ako minimum úplný zoznam trestných činov podľa tohto dohovoru,
 - (c) na účely písmena (b) sa medzi predikatívne trestné činy zaraďujú trestné činy, ktoré podliehajú právomoci štátu, zmluvnej strany, ako aj tie, ktoré sú mimo jeho právomoci. Trestné činy, ktoré sú však mimo právomoci štátu, zmluvnej strany, sa považujú za predikatívne trestné činy len vtedy, keď by bolo dotknuté konanie trestné podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu, kde bolo spáchané, a považovalo by sa za trestný čin podľa vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany, vykonávajúceho alebo uplatňujúceho tento článok, keby bolo spáchané na jeho území,
 - (d) každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj prípadných ďalších zmien alebo ich popis,
 - (e) ak si to vyžadujú základné zásady vnútroštátneho právneho poriadku štátu, zmluvnej strany, môže sa ustanoviť, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin.

Článok 24

Zatajenie

Bez vplyvu na účinok ustanovení článku 25 tohto dohovoru, každý štát, zmluvná strana, zväži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedeného konania ako trestného činu, ak je spáchaný úmyselne: zatajenie alebo držba majetku po spáchaní niektorého z trestných činov podľa tohto dohovoru bez toho, aby sa dotknutá osoba zúčastnila na týchto trestných činoch, ale je jej známe, že tento majetok je výsledkom niektorého z trestných činov podľa tohto dohovoru.

Článok 25

Marenie výkonu spravodlivosti

Každý štát, zmluvná strana, prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie ďalej uvedených konaní ako trestných činov, ak sú spáchané úmyselne:

- (a) použitie fyzickej sily, hrozieb, zastrašovania alebo prísľub, ponuka alebo poskytnutie nenáležitej výhody s cieľom dosiahnuť falošné svedectvo alebo zasiahnuť do procesu poskytovania svedectva alebo predkladania dôkazov v konaní v súvislosti so spáchaním trestných činov podľa tohto dohovoru,
- (b) použitie fyzickej sily, hrozieb alebo zastrašovania s cieľom zasiahnuť do výkonu úradných povinností činiteľa justičných orgánov alebo orgánov na zabezpečenie uplatňovania práva vo vzťahu k spáchaniu trestných činov podľa tohto dohovoru. Tento odsek sa nedotýka práv štátov, zmluvných strán, mať právne predpisy, ktoré zabezpečujú ochranu iných kategórií verejných činiteľov.

Článok 26

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi právnymi zásadami opatrenia, ktoré sú potrebné na stanovenie zodpovednosti právnických osôb za účasť na trestných činoch podľa tohto dohovoru.
2. V súlade s právnymi zásadami štátu, zmluvnej strany, zodpovednosť právnických osôb môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívna.
3. Taká zodpovednosť sa nedotýka trestnej zodpovednosti fyzických osôb, ktoré spáchali trestné činy.
4. Každý štát, zmluvná strana, predovšetkým zabezpečí, aby sa na právnické osoby zodpovedné podľa tohto článku uplatňovali účinné, úmerné a odradzujúce trestnoprávne alebo netrestnoprávne sankcie vrátane peňažných pokút.

Článok 27

Účasť a pokus

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti konania spočívajúceho v akejkoľvek účasti na trestnom čine podľa tohto dohovoru, napríklad ako spolupáchateľ, pomocník alebo návodca.
2. Každý štát, zmluvná strana, môže v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom prijať legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti akéhokoľvek pokusu o spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru.
3. Každý štát, zmluvná strana, môže v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom prijať legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na ustanovenie trestnosti prípravy na trestný čin podľa tohto dohovoru.

Článok 28

Vedomosť, úmysel a motív ako znaky trestného činu

Vedomosť, úmysel alebo motív ako znaky trestného činu podľa tohto dohovoru možno odvodiť na základe objektívneho skutkového stavu.

Článok 29

Premlčacia lehota

Každý štát, zmluvná strana, ustanoví tam, kde je to vhodné, vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch dlhú premlčaciu lehotu, v ktorej rámci možno začať konanie o ktoromkoľvek trestnom čine podľa tohto dohovoru, a ešte dlhšiu premlčaciu lehotu alebo pozastavenie jej plynutia v prípade, ak údajný páchatel sa vyhýba výkonu spravodlivosti.

Článok 30

Stíhanie, vynesenie rozsudku a tresty

1. Každý štát, zmluvná strana, ustanoví také sankcie za spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru, ktoré zohľadňujú jeho závažnosť.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na to, aby v súlade so svojim právnym poriadkom a s ústavnými princípmi zabezpečil primeranú rovnováhu medzi imunitami alebo jurisdikčnými výsadami udelenými jeho verejným činiteľom pri výkone ich funkcií a možnosťou účinne vyšetrovať, stíhať a súdiť trestné činy podľa tohto dohovoru.
3. Každý štát, zmluvná strana, sa usiluje zabezpečiť, aby sa právo na voľnú úvahu súdu, ktoré umožňujú jeho vnútroštátne právne predpisy pri stíhaní osôb za trestné činy podľa tohto dohovoru, uplatňovalo tak, že v súvislosti s týmito trestnými činmi sa maximalizuje účinnosť opatrení na presadzovanie práva s náležitým ohľadom na potrebu odstrašiť od páchania takých trestných činov.

4. Ak ide o trestné činy podľa tohto dohovoru, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom a s potrebným ohľadom na práva obhajoby vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa pri stanovení podmienok v spojitosti s rozhodnutím o prepustení pred vynesení rozsudku alebo pred podaním odvolania prihliadalo na potrebu zabezpečiť prítomnosť obžalovaného na ďalšom trestnom konaní.
5. Každý štát, zmluvná strana, prihliadne na závažnosť týchto trestných činov pri zvažovaní možnosti predčasného alebo podmieneného prepustenia osôb odsúdených za také trestné činy.
6. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prijatie postupov, ktorých prostredníctvom môže príslušný orgán tam, kde je to vhodné, verejného činiteľa obvineného z trestného činu podľa tohto dohovoru odvolať, pozastaviť mu činnosť alebo preložiť ho, rešpektujúc zásadu prezumpcie nevinoty.
7. Ak je to odôvodnené závažnosťou trestného činu, každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami svojho právneho poriadku prijatie postupov, ktorých prostredníctvom sa na základe príkazu súdu alebo iným primeraným spôsobom osoby odsúdené za trestné činy podľa tohto dohovoru na dobu predpísanú v jeho vnútroštátnom práve vylúčia zo
 - (a) zastávania verejného úradu a
 - (b) zastávania funkcie v podniku, ktorý vcelku alebo sčasti vlastní štát.
8. Odsek 1 tohto článku uplatňujú bez ujmy na výkon disciplinárnych právomocí príslušné orgány voči štátnym zamestnancom.
9. Nič obsiahnuté v tomto dohovore nemá vplyv na princíp, podľa ktorého definovanie trestných činov podľa tohto dohovoru a príslušné právne prostriedky obhajoby alebo iné právne princípy upravujúce zákonnosť konaní patria výlučne vnútroštátnemu právnemu poriadku štátu, zmluvnej strany, a podľa ktorého tieto trestné činy sú stíhané a trestané v súlade s týmto právnym poriadkom.
10. Štáty, zmluvné strany, sa budú snažiť podporovať spoločenskú reintegráciu osôb odsúdených za trestné činy podľa tohto dohovoru.

Článok 31

Zmrazenie, zaistenie a zhabanie

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia, ktoré v rámci jeho vnútroštátneho právneho poriadku čo najviac umožnia zhabanie
 - (a) príjmov z trestnej činnosti pochádzajúcich zo spáchania trestných činov podľa tohto dohovoru alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá takým príjmom,
 - (b) majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na použitie pri trestných činoch podľa tohto dohovoru.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia, aby umožnila zistiť, odhaliť, zmraziť alebo zaistiť akúkoľvek vec uvedenú v odseku 1 tohto článku na účely jej následného zhabania.
3. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na úpravu spôsobu, akým príslušné orgány vykonávajú správu zmrazeného, zaisteného alebo zhabaného majetku uvedeného v odsekoch 1 a 2 tohto článku.
4. Ak boli príjmy z trestnej činnosti čiastočne alebo úplne prevedené alebo premenené na iný majetok, opatrenia uvedené v tomto článku sa uplatnia namiesto príjmov z trestnej činnosti voči takému majetku.
5. Ak boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané s majetkom získaným legitímne, podlieha taký majetok bez vplyvu na účinok akýchkoľvek oprávnení týkajúcich sa zmrazenia, zaistenia alebo zhabania v rozsahu zodpovedajúcom odhadovanej hodnote takých zmiešaných príjmov.
6. Voči zisku alebo inému prospechu, ktorý pochádza z príjmov z trestnej činnosti, z majetku, na ktorý boli príjmy z trestnej činnosti prevedené alebo premenené, alebo z majetku, s ktorým boli

príjmy z trestnej činnosti zmiešané, sa uplatnia opatrenia uvedené v tomto článku rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu ako voči príjmom z trestnej činnosti.

7. Na účely tohto článku a článku 55 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, splnomocní svoje súdy alebo iné príslušné orgány vydávať rozhodnutia o predložení alebo zaistení bankových, finančných alebo obchodných dokumentov. Štát, zmluvná strana, neodmietne konať podľa ustanovení tohto odseku z dôvodu bankového tajomstva.
8. Štáty, zmluvné strany, môžu zvážiť možnosť požadovať, aby páchatel preukázal zákonný pôvod predpokladaných príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku podliehajúceho zhabaniu, a to v rozsahu, v akom je taká požiadavka v súlade so základnými zásadami ich vnútroštátneho právneho poriadku a s povahou súdneho a iného konania.
9. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa dotýkajú dobromyseľne nadobudnutých práv tretích osôb.
10. Nič obsiahnuté v tomto článku nemá vplyv na zásadu, podľa ktorej opatrenia v ňom uvedené sú definované a vykonávané v súlade a za podmienok ustanovených vnútroštátnym právnym poriadkom štátu, zmluvnej strany.

Článok 32

Ochrana svedkov, znalcov a obetí

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom a v rámci svojich možností vhodné opatrenia zamerané na poskytnutie účinnej ochrany pred prípadnou odplatou alebo zastráňovaním svedkov alebo znalcov, ktorí poskytujú svedectvo v súvislosti s trestnými činmi podľa tohto dohovoru, a prípadne aj ich rodinným príslušníkom a iným blízkym osobám.
2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 tohto článku môžu zahŕňať bez toho, aby boli dotknuté práva obvineného vrátane jeho práva na riadny proces, najmä
 - (a) prijatie postupov na fyzickú ochranu takých osôb, najmä zabezpečiť ich presťahovanie podľa potreby a možností a umožniť tam, kde je to vhodné, nezverejňovanie alebo obmedzené zverejňovanie informácií týkajúcich sa ich totožnosti a miesta ich pobytu,
 - (b) stanovenie pravidiel týkajúcich sa predkladania dôkazov, ktoré svedkom a znalcom umožnia vypovedať spôsobom zabezpečujúcim ich ochranu, najmä umožniť poskytnutie svedectva prostredníctvom komunikačných technológií, akými sú videokonferencie alebo iné vhodné prostriedky.
3. Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavieranie dohôd a dojednaní s inými štátmi o presťahovaní osôb uvedených v odseku 1 tohto článku.
4. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na obeť, ak sú svedkami.
5. Každý štát, zmluvná strana, umožní v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom, aby sa v príslušných štádiách trestného konania proti páchatelom uvádzali a zohľadňovali aj názory a obavy obetí tak, aby sa to nedotklo práva na obhajobu.

Článok 33

Ochrana osôb podávajúcich informácie

Každý štát, zmluvná strana, zváži prijatie vhodných opatrení do svojho vnútroštátneho právneho poriadku s cieľom zabezpečiť ochranu pred akýmkoľvek neodôvodneným zaobchádzaním s každou osobou, ktorá dobromyseľne a na základe dôvodného podozrenia oznámi príslušným orgánom akékoľvek skutočnosti týkajúce sa trestných činov podľa tohto dohovoru.

Článok 34

Dôsledky korupčného konania

S náležitým ohľadom na práva tretích osôb nadobudnuté dobromyseľne, každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku opatrenia na riešenie dôsledkov korupcie. V tomto kontexte môžu štáty, zmluvné strany, považovať korupciu za dostatočne závažný faktor v súdnom konaní na vydanie rozhodnutia o zrušení zmluvy

z dôvodu jej neplatnosti alebo nedostatkov, o odňatí koncesie alebo o každom inom právnom akte alebo na vykonanie akýchkoľvek iných nápravných opatrení.

Článok 35 **Náhrada škody**

Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so zásadami svojho vnútroštátneho práva potrebné opatrenia na to, aby subjektom alebo osobám, ktoré utrpeli škodu v dôsledku korupčného konania, zabezpečil právo začať súdne konanie proti osobám zodpovedným za túto škodu s cieľom dosiahnuť rozhodnutie o náhrade škody.

Článok 36 **Špecializované orgány**

Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku existenciu vhodného orgánu alebo orgánov, alebo osôb špecializovaných na boj proti korupcii prostredníctvom orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva. Tomuto orgánu alebo orgánom, alebo osobám udelí štát, zmluvná strana, potrebnú nezávislosť v súlade so základnými zásadami jeho právneho poriadku, aby mohli svoje funkcie vykonávať efektívne a bez akéhokoľvek nenáležitého ovplyvňovania. Tieto osoby alebo zamestnanci takého orgánu alebo orgánov by mali získať vhodnú prípravu a zdroje na vykonávanie ich úloh.

Článok 37 **Spolupráca s orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva**

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme vhodné opatrenia na povzbudenie osôb, ktoré sa zúčastňujú alebo zúčastnili na spáchaní trestného činu podľa tohto dohovoru, na poskytnutie užitočných informácií pre príslušné orgány na účely vyšetrovania a dokazovania a na poskytnutie faktickej, konkrétnej pomoci príslušným orgánom, ktorá môže prispieť k tomu, že páchatelia budú zbavení príjmov z trestnej činnosti a na vrátenie týchto príjmov.
2. Každý štát, zmluvná strana, v príslušných prípadoch posúdi poskytnutie možnosti zmiernenia trestu pre obvineného, ktorý podstatným spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu podľa tohto dohovoru.
3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov poskytnutie imunity pred stíhaním osobe, ktorá podstatným spôsobom spolupracuje pri vyšetrovaní alebo stíhaní trestného činu podľa tohto dohovoru.
4. Ochrana takých osôb sa zabezpečuje, mutatis mutandis, spôsobom ustanoveným v článku 32 tohto dohovoru.
5. Ak osoba uvedená v odseku 1 tohto článku nachádzajúca sa na území jedného štátu, zmluvnej strany, môže podstatným spôsobom prispieť k spolupráci s príslušnými orgánmi druhého štátu, zmluvnej strany, môžu tieto štáty, zmluvné strany, vzájomne uzavrieť dohody alebo dojednania v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom o poskytnutí režimu uvedeného v odsekoch 2 a 3 tohto článku druhým štátom, zmluvnou stranou.

Článok 38 **Spolupráca medzi národnými orgánmi**

Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia na to, aby v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom povzbudila spoluprácu medzi jej verejnými orgánmi, ako aj jej verejnými činiteľmi na jednej strane a jej orgánmi zodpovednými za vyšetrovanie a stíhanie trestných činov na druhej strane. V rámci tejto spolupráce môžu štáty, zmluvné strany,

- (a) informovať z vlastnej iniciatívy naposledy uvedené orgány v prípade dôvodného podozrenia, že došlo k spáchaniu niektorého z trestných činov ustanovených v súlade s článkami 15, 21 a 23 tohto dohovoru, alebo
- (b) poskytnúť týmto orgánom na ich žiadosť všetky potrebné informácie.

Článok 39

Spolupráca medzi národnými orgánmi a súkromným sektorom

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom potrebné opatrenia na povzbudenie spolupráce medzi národnými orgánmi zodpovednými za vyšetrovanie a stíhanie a subjektmi súkromného sektora, najmä finančnými inštitúciami, zameranej na otázky spojené s páchaním trestných činov podľa tohto dohovoru.
2. Každý štát, zmluvná strana, posúdi spôsob, ako povzbudiť svojich občanov a iné osoby s obvyklým pobytom na jej území, aby oznamovali spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru národným orgánom zodpovedným za vyšetrovanie a stíhanie.

Článok 40

Bankové tajomstvo

Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí, aby v prípade vnútroštátneho vyšetrovania trestných činov podľa tohto dohovoru boli v rámci jej vnútroštátneho právneho poriadku k dispozícii vhodné mechanizmy na prekonanie prekážok, ktoré môžu byť výsledkom uplatňovania zákonov o bankovom tajomstve.

Článok 41

Register trestov

Každý štát, zmluvná strana, môže prijať legislatívne alebo iné opatrenia nevyhnutné na zohľadnenie každého predchádzajúceho odsúdenia údajného páchatela v inom štáte za podmienok a na účel, ktorý považuje za vhodný, s cieľom využiť túto informáciu v trestnom konaní týkajúcom sa trestného činu podľa tohto dohovoru.

Článok 42

Právomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na založenie svojej právomoci v prípade trestných činov podľa tohto dohovoru, ak
 - (a) trestný čin je spáchaný na území tohto štátu, zmluvnej strany, alebo
 - (b) trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu, zmluvnej strany, alebo na palube lietadla, ktoré je v čase spáchania trestného činu registrované podľa právneho poriadku tohto štátu, zmluvnej strany.
2. Rešpektujúc článok 4 tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, založiť svoju právomoc na konanie o ktoromkoľvek takom trestnom čine, ak
 - (a) trestný čin je spáchaný proti občanovi tohto štátu, zmluvnej strany, alebo
 - (b) trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu, zmluvnej strany, alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoj obvyklý pobyt na jeho území, alebo
 - (c) trestný čin je jedným z trestných činov ustanovených v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. (b) (ii) tohto dohovoru a je spáchaný mimo jeho územia na účely spáchania trestného činu ustanoveného v súlade s článkom 23 ods. 1 písm. (a) (i) alebo (ii), alebo písm. (b) (i) tohto dohovoru na jeho území, alebo
 - (d) trestný čin je spáchaný proti štátu, zmluvnej strane.
3. Na účely článku 44 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie jeho právomoci na konanie o trestných činoch podľa tohto dohovoru, ak sa údajný páchatel nachádza na jeho území a nevydá takú osobu výlučne na základe toho, že je jeho občanom.
4. Každý štát, zmluvná strana, môže prijať aj potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci na konanie o trestných činoch podľa tohto dohovoru, ak sa údajný páchatel nachádza na jeho území a nevydá ho.

5. Ak štátu, zmluvnej strane, ktorý vykonáva svoju právomoc podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, bolo oznámené alebo iným spôsobom zistí, že iné štáty, zmluvné strany, vedú vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie týkajúce sa rovnakého skutku, príslušné orgány týchto štátov, zmluvných strán, vedú v príslušných prípadoch vzájomné konzultácie s cieľom koordinovať svoje postupy.
6. Bez toho, aby sa to dotklo noriem všeobecného medzinárodného práva, tento dohovor nevyklučuje výkon akejkoľvek trestnej právomoci založenej štátom, zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.

IV. KAPITOLA **Medzinárodná spolupráca**

Článok 43 **Medzinárodná spolupráca**

1. Štáty, zmluvné strany, spolupracujú v trestných veciach v súlade s článkami 44 až 50 tohto dohovoru. V príslušných prípadoch a v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom štáty, zmluvné strany, posúdia vzájomnú pomoc pri vyšetrovaní a v konaní v občianskoprávných a správnych veciach súvisiacich s korupciou.
2. Ak je obojstranná trestnosť považovaná za podmienku medzinárodnej spolupráce, tá sa považuje za splnenú vždy vtedy, bez ohľadu na to, či právny poriadok dožiadaného štátu, zmluvnej strany, kvalifikuje alebo označí trestný čin rovnakým spôsobom ako dožadujúci štát, zmluvná strana, keď skutok zakladajúci porušenie práva, pre ktorý bola (právna) pomoc žiadaná, je trestným činom podľa právneho poriadku oboch štátov, zmluvných strán.

Článok 44 **Extradícia**

1. Tento článok sa vzťahuje na trestné činy podľa tohto dohovoru, ak sa osoba, ktorej vydanie sa požaduje, nachádza na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany, pod podmienkou, že trestný čin, pre ktorý sa požaduje vydanie, je trestným podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúceho aj dožiadaného štátu, zmluvnej strany.
2. Napriek ustanoveniam odseku 1 tohto článku štát, zmluvná strana, ktorej vnútroštátny právny poriadok to umožňuje, môže povoliť vydanie osoby za ktorýkoľvek z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor a ktoré nie sú trestné podľa jeho vlastného vnútroštátneho právneho poriadku.
3. Ak žiadosť o vydanie obsahuje niekoľko samostatných trestných činov, z ktorých aspoň na jeden sa vzťahuje vydanie podľa tohto článku a z ktorých na niektoré sa nevzťahuje vydanie z dôvodu s nimi spojenej doby odňatia slobody, ale ktoré súvisia s trestnými činmi podľa tohto dohovoru, dožiadaný štát, zmluvná strana, môže uplatniť tento článok aj vo vzťahu k takýmto trestným činom.
4. Každý z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento článok, sa považuje za čin zaradený medzi extradičné trestné činy v každej zmluve o vydávaní uzavretej medzi štátmi, zmluvnými stranami. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zaradiť tieto trestné činy medzi trestné činy podliehajúce vydaniu v každej zmluve o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavrú. Štát, zmluvná strana, ktorej vnútroštátny právny poriadok to umožňuje, v prípade použitia tohto dohovoru ako základu pre vydanie nepovažuje žiaden z trestných činov podľa tohto dohovoru za politický trestný čin.
5. Ak štát, zmluvná strana, ktorá podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, prijme žiadosť o vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie v prípade ktoréhokoľvek trestného činu, na ktorý sa vzťahuje tento článok.
6. Štáty, zmluvné strany, ktoré podmieňujú vydanie existenciou zmluvy,
 - (a) pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru oznámia generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, či budú využívať tento dohovor ako právny základ pre spoluprácu pri vydávaní s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru, a

- (b) ak nevyužívajú tento dohovor ako právny základ pre spoluprácu pri vydávaní, budú sa usilovať, ak je to vhodné, uzavrieť s inými štátmi, zmluvnými stranami tohto dohovoru, zmluvy o vydávaní s cieľom vykonať tento článok.
7. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú medzi sebou trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento článok, za extradičné trestné činy.
 8. Vydávanie sa uskutočňuje za podmienok ustanovených vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, alebo príslušnými zmluvami o vydávaní vrátane podmienok spojených s požiadavkami na minimálny trest v prípade vydania a dôvodov, na ktorých základe môže dožiadaný štát, zmluvná strana, vydanie odmietnuť.
 9. Štáty, zmluvné strany, sa v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom budú snažiť vo vzťahu ku ktorémukoľvek trestnému činu, na ktorý sa vzťahuje tento článok, urýchliť vydávacie konanie a zjednodušiť s ním spojené požiadavky na predloženie dôkazov.
 10. Podľa ustanovení svojich vnútroštátnych právnych predpisov a svojich zmlúv o vydávaní môže dožiadaný štát, zmluvná strana, na žiadosť dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, potom, čo sa uistí, že okolnosti na to oprávňujú a majú neodkladný charakter, vziať do väzby osobu, ktorej vydanie sa žiada a ktorá sa nachádza na jeho území, prípadne prijať iné náležité opatrenia na zabezpečenie jej prítomnosti pri vydávacom konaní.
 11. Ak štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchatel nachádza, nevydá osobu pre trestný čin, na ktorý sa vzťahuje tento článok, len z dôvodu, že je jeho štátnym občanom, je tento štát povinný na žiadosť štátu, zmluvnej strany, žiadajúcej o vydanie bez zbytočného odkladu predložiť vec svojim príslušným orgánom na účely trestného stíhania. Tieto orgány prijímú svoje rozhodnutie a vedú svoje konanie rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného trestného činu so závažným charakterom podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu, zmluvnej strany. Dotknuté štáty, zmluvné strany, spolupracujú navzájom, najmä po procesnej a dôkazovej stránke, aby sa zabezpečila účinnosť takého stíhania.
 12. Ak štát, zmluvná strana, môže podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov vydať alebo inak odovzdať svojho občana iba za splnenia podmienky, že sa táto osoba vráti do tohto štátu, zmluvnej strany, na výkon trestu uloženého ako výsledok procesu alebo konania, pre ktoré sa žiadalo vydanie alebo odovzdanie a tento štát, zmluvná strana, a štát, zmluvná strana, dožadujúca o vydanie tejto osoby sa dohodnú na tejto možnosti a ďalších podmienkach, ktoré považujú za vhodné, bude také podmienené vydanie alebo odovzdanie dostatočným splnením povinnosti uvedenej v odseku 11 tohto článku.
 13. Ak je vydanie, o ktoré sa žiada na účely vykonania rozsudku, odmietnuté na základe toho, že osoba je občanom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, tento štát, ak to jeho vnútroštátne právne predpisy pripúšťajú a ak je to v súlade s požiadavkami jeho vnútroštátnych právnych predpisov, posúdi na základe žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, vykonanie rozsudku alebo zostávajúcej časti rozsudku, ktorý bol vyneseneý podľa vnútroštátnych právnych predpisov dožadujúceho štátu, zmluvnej strany.
 14. Každý osobe, voči ktorej sa vedie konanie v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento článok, sa zaručuje spravodlivé zaobchádzanie vo všetkých štádiách konania vrátane priznania všetkých práv a záruk, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy štátu, zmluvnej strany, na ktorej území sa táto osoba nachádza.
 15. Nič v tomto dohovore sa nebude vykladať tak, že zakladá záväzok vydať osobu, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, má podstatné dôvody predpokladať, že žiadosť na vydanie bola daná na účely stíhania alebo trestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov alebo že vyhovenie tejto žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z ktoréhokoľvek z týchto dôvodov.
 16. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vydanie iba na základe toho, že trestný čin sa posudzuje ako trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.
 17. Dožiadaný štát, zmluvná strana, pred odmietnutím vydania vedie, ak je to vhodné, s dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie, aby mu poskytol dostatočne rozsiahlu možnosť vysvetliť svoje názory a poskytnúť informácie súvisiace s jeho tvrdeniami.
 18. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať uzavrieť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo dojednania na účely vykonania alebo zvýšenia účinnosti vydávania.

Článok 45

Odovzdávanie odsúdených osôb

Štáty, zmluvné strany, môžu posúdiť uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o odovzdávaní osôb odsúdených na výkon trestu odňatia slobody alebo inej formy obmedzenia osobnej slobody za trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na svoje územie, aby tam mohli trest vykonať.

Článok 46

Vzájomná právna pomoc

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú čo najširšiu mieru vzájomnej právnej pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní a súdnom konaní ohľadom trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.
2. Vo vzťahu k trestným činom, za ktoré môže byť podľa článku 26 tohto dohovoru zodpovedná právnická osoba v dožadujúcom štáte, zmluvnej strane, vzájomná právna pomoc sa poskytne v najväčšom možnom rozsahu podľa príslušných zákonov, zmlúv, dohôd a dojednaní dožiadaného štátu, zmluvnej strany, týkajúcich sa vyšetrovania, stíhania a súdneho konania.
3. Vzájomná právna pomoc poskytovaná podľa tohto článku sa môže požadovať na ktorýkoľvek z týchto účelov:
 - (a) získavanie dôkazov alebo zabezpečenie vyjadrení osôb,
 - (b) doručovanie súdnych písomností,
 - (c) vykonávanie prehliadok, zaistenia a zmrazenia,
 - (d) ohliadka objektov a miest,
 - (e) poskytovanie informácií, dôkazných predmetov a znaleckých posudkov,
 - (f) poskytovanie originálov alebo overených kópií príslušných písomností a záznamov vrátane vládnych, bankových, finančných, firemných alebo obchodných záznamov,
 - (g) identifikácia a odhalenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, prostriedkov a iných predmetov na účely dokazovania,
 - (h) uľahčenie dobrovoľnej účasti osôb na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany,
 - (i) akýkoľvek iný druh pomoci, ktorá nie je v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného štátu, zmluvnej strany,
 - (j) identifikácia, zmrazenie a odhalenie príjmov z trestnej činnosti v súlade s ustanoveniami V. kapitoly tohto dohovoru,
 - (k) vrátenie majetku v súlade s ustanoveniami V. kapitoly tohto dohovoru.
4. Bez vplyvu na účinok vnútroštátnych právnych predpisov môžu príslušné orgány štátu, zmluvnej strany, bez predchádzajúcej žiadosti odovzdávať informácie týkajúce sa trestných vecí príslušnému orgánu iného štátu, zmluvnej strany, v prípadoch, ak sa domnievajú, že taká informácia môže tomuto orgánu pomôcť pri vykonávaní alebo úspešnom ukončení vyšetrovania a trestného konania alebo môže byť základom pre žiadosť vypracovanú týmto štátom, zmluvnou stranou, podľa tohto dohovoru.
5. Zaslanie informácie podľa odseku 4 tohto článku sa uskutoční bez vplyvu na vyšetrovanie a trestné konanie na území štátu, ktorého príslušné orgány poskytujú informáciu. Príslušné orgány na žiadosť zabezpečia dôvernosc informácie, aj dočasne, alebo obmedzenie jej použitia. To však nebráni tomu, aby prijímajúci štát, zmluvná strana, zverejnila vo svojom konaní informáciu, ktorá zbavuje obvinenú osobu viny. V takých prípadoch prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, pred zverejnením, a ak je požiadaný, uskutoční konzultácie s odovzdávajúcim štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, prijímajúci štát, zmluvná strana, oznámi odovzdávajúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.

6. Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú záväzkov vyplývajúcich z akejkoľvek inej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, ktorá úplne alebo čiastočne upravuje alebo bude upravovať vzájomnú právnu pomoc.
7. Odseky 9 až 29 tohto článku sa uplatňujú na žiadosť podľa tohto článku, ak príslušné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané zmluvou o vzájomnej právnej pomoci. Ak sú tieto štáty, zmluvné strany, viazané takou zmluvou, uplatňujú sa príslušné ustanovenia takejto zmluvy, ak sa štáty, zmluvné strany, nedohodnú uplatniť namiesto nich odseky 9 až 29 tohto článku. Štáty, zmluvné strany, sa dôrazne vyzývajú uplatňovať tieto odseky, ak uľahčia ich spoluprácu.
8. Štáty, zmluvné strany, neodmietnu poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.
 9.
 - (a) V prípade chýbajúcej obojstrannej trestnosti dožiadaný štát, zmluvná strana, prihliada pri odpovedi na žiadosť o pomoc podľa tohto článku na účely dohovoru ustanovené v článku 1,
 - (b) štáty, zmluvné strany, môžu odmietnuť poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu chýbajúcej obojstrannej trestnosti. Tam, kde je to v súlade so základnými pojmami jeho vnútroštátneho právneho poriadku, však dožiadaný štát, zmluvná strana, poskytne pomoc, ktorá nezahŕňa donucovacie opatrenia. Túto pomoc možno odmietnuť, ak sa žiadosť týka vecí povahy de minimis alebo vecí, pri ktorých sa požaduje spolupráca alebo poskytuje pomoc podľa iných ustanovení tohto dohovoru,
 - (c) každý štát, zmluvná strana, môže posúdiť prijatie potrebných opatrení, ktoré mu umožnia poskytnúť pomoc väčšieho rozsahu podľa tohto článku pri chýbajúcej obojstrannej trestnosti.
10. Osoba, ktorá bola vzatá do väzby alebo ktorá vykonáva trest na území jedného štátu, zmluvnej strany, a ktorej prítomnosť v inom štáte, zmluvnej strane, sa požaduje na účely identifikácie, svedectva alebo iného poskytnutia pomoci pri získavaní dôkazov pre vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie v prípade trestných činov podľa tohto dohovoru, môže byť odovzdaná, ak sú splnené tieto podmienky:
 - (a) osoba na to dala slobodne súhlas po tom, ako bola poučená,
 - (b) príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, s tým súhlasia za podmienok, ktoré tieto štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné.
11. Na účely odseku 10 tohto článku
 - (a) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, má právo a povinnosť držať odovzdávanú osobu vo väzbe, ak štát, zmluvná strana, z ktorého bola osoba odovzdaná, nežiada alebo nepovolí iný postup,
 - (b) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, bez odkladu vykoná svoj záväzok vrátiť osobu do väzby štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, tak ako sa príslušné orgány oboch štátov, zmluvných strán, vopred alebo inak dohodli,
 - (c) štát, zmluvná strana, ktorému je osoba odovzdávaná, nebude požadovať od štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba odovzdaná, začatie vydávacieho konania na návrat tejto osoby,
 - (d) odovzdanej osobe sa do výkonu trestu vykonávaného v štáte, zmluvnej strane, z ktorého bola odovzdaná, započítava doba strávená vo väzbe v štáte, zmluvnej strane, do ktorého bola odovzdaná.
12. Ak štát, zmluvná strana, z ktorého sa osoba v súlade s odsekmi 10 a 11 tohto článku odovzdáva, nedá súhlas, táto osoba, bez ohľadu na štátnu príslušnosť, nebude stíhaná, zadržaná, potrestaná alebo jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na území štátu, ktorému je odovzdávaná, vo vzťahu ku konaniam, k opomenutiam alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola táto osoba odovzdaná.
13. Štáty, zmluvné strany, určia ústredný orgán, ktorý je zodpovedný a má právomoc na prijímanie žiadostí o vzájomnú právnu pomoc a na ich vykonanie alebo postúpenie príslušným orgánom. Ak štát, zmluvná strana, má osobitný región alebo územie s oddeleným systémom

vzájomnej právnej pomoci, môže určiť odlišný ústredný orgán, ktorý má rovnaké funkcie pre tento región alebo územie. Ústredné orgány zabezpečia rýchly a riadny výkon alebo postúpenie prijatej žiadosti. Ak ústredný orgán postúpi žiadosť príslušnému orgánu na vykonanie, vyzve ho na rýchle a riadne vykonanie žiadosti. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov ústredný orgán, ktorý bol určený na tento účel. Žiadosti o vzájomnú právnu pomoc a akékoľvek s nimi súvisiace informácie sa odovzdávajú ústredným orgánom, ktoré určili štáty, zmluvné strany. Táto požiadavka sa nedotýka práva štátu, zmluvnej strany, žiadať, aby sa také žiadosti a informácie zasielali diplomatickou cestou, a v neodkladných situáciách, ak sa na tom štáty, zmluvné strany, dohodli, a ak je to možné, prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície.

14. Žiadosti sa podávajú písomne alebo, ak je to možné, akýmkoľvek spôsobom umožňujúcim vyhotoviť písomný záznam v jazyku prijateľnom pre dožiadaný štát, zmluvnú stranu, za podmienok umožňujúcich tomuto štátu, zmluvnej strane, overiť si ich hodnovernosť. Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov jazyk alebo jazyky, ktoré sú pre neho prijateľné. V neodkladných situáciách, a ak s tým štáty, zmluvné strany, súhlasia, môžu sa žiadosti podať aj v ústnej podobe, ale musia byť bezodkladne písomne potvrdené.
15. Žiadosť o vzájomnú právnu pomoc obsahuje
 - (a) označenie orgánu, ktorý žiadosť podáva,
 - (b) predmet a povahu vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania, na ktoré sa žiadosť vzťahuje, ako aj názov a funkcie orgánu, ktorý také vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie uskutočňuje,
 - (c) zhrnutie podstatných skutočností okrem prípadov týkajúcich sa žiadostí o doručenie súdnych písomností,
 - (d) opis požadovanej pomoci a podrobnosti o akomkoľvek konkrétnom postupe, ktorý si dožadujúci štát, zmluvná strana, želá dodržať,
 - (e) podľa možnosti identifikačné údaje, miesto pobytu a občianstvo každej dotknutej osoby a
 - (f) účel, na ktorý sa dôkazy, informácie alebo úkony požadujú.
16. Dožiadaný štát, zmluvná strana, môže požiadať o doplňujúcu informáciu, ak sa to zdá byť potrebné na vykonanie žiadosti v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom alebo ak to môže uľahčiť také vykonanie.
17. Žiadosť sa vykoná v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, v rozsahu, v akom to neodporuje vnútroštátnemu právnemu poriadku dožiadaného štátu, zmluvnej strany, a ak je to možné, v súlade s postupmi uvedenými v žiadosti.
18. Ak sa fyzická osoba nachádza na území štátu, zmluvnej strany, a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec súdnymi orgánmi iného štátu, zmluvnej strany, štát, zmluvná strana, môže vždy, keď je to možné a je to v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku, na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, povoliť, aby sa výsluch uskutočnil prostredníctvom videokonferencie, ak nie je možné alebo žiaduce, aby sa táto osoba osobne postavila na územie dožiadaného štátu. Štáty, zmluvné strany, sa môžu dohodnúť, že výsluch uskutoční súdny orgán dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, a zúčastní sa na ňom aj justičný orgán dožiadaného štátu, zmluvnej strany.
19. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, zmluvnej strany, neodovzdá a nepoužije informácie alebo dôkazy poskytnuté dožiadaným štátom, zmluvnou stranou, na iné vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie, než aké je uvedené v žiadosti. Nič v tomto odseku nebráni dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, zverejniť v jej konaní informáciu alebo dôkaz, ktorý obvinenú osobu zbavuje viny. V takom prípade dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi túto skutočnosť ešte pred jej zverejnením dožiadanému štátu, zmluvnej strane, a na požiadanie uskutoční konzultácie s dožiadaným štátom, zmluvnou stranou. Ak vo výnimočných prípadoch predchádzajúce oznámenie nie je možné, dožadujúci štát, zmluvná strana, oznámi dožiadanému štátu, zmluvnej strane, zverejnenie bez zbytočného odkladu.

20. Dožadujúci štát, zmluvná strana, môže požadovať, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, zachoval dôverný charakter existencie a podstaty žiadosti v rozsahu nevyhnutnom na vykonanie žiadosti. Ak dožiadaný štát, zmluvná strana, nemôže vyhovieť požiadavke zachovania dôverného charakteru, bezodkladne to oznámi dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.
21. Vzájomná právna pomoc môže byť odmietnutá, ak
 - (a) žiadosť nie je podaná v súlade s ustanoveniami tohto článku,
 - (b) dožiadaný štát, zmluvná strana, usúdi, že vykonaním žiadosti môže byť dotknutá jeho zvrchovanosť, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy,
 - (c) by vnútroštátne právne predpisy zakazovali orgánom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, vykonať požadované úkony vo vzťahu k akémukoľvek podobnému trestnému činu, ak by bol predmetom vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania podliehajúceho ich vlastnej právomoci,
 - (d) by vyhovenie žiadosti bolo v rozpore s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu, zmluvnej strany, vo vzťahu k vzájomnej právnej pomoci.
22. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vzájomnú právnu pomoc iba na základe toho, že trestný čin sa považuje za trestný čin obsahujúci fiškálny prvok.
23. Akékoľvek odmietnutie vzájomnej právnej pomoci musí byť odôvodnené.
24. Dožiadaný štát, zmluvná strana, vykoná žiadosť o vzájomnú právnu pomoc hneď, ako je to možné, a plne prihliada na všetky časové lehoty navrhnuté dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, ktoré sú odôvodnené, podľa možnosti priamo v žiadosti. Dožadujúci štát, zmluvná strana, môže predložiť primerané žiadosti o informácie o priebehu a postupe opatrení prijatých dožiadaným štátom, zmluvnou stranou, na vybavenie jeho žiadosti. Dožiadaný štát, zmluvná strana, odpovie na primerané žiadosti dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, o informácie o priebehu a postupe vo vybavovaní jeho žiadosti. Dožadujúci štát, zmluvná strana, bezodkladne oznámi dožiadanému štátu, zmluvnej strane, ak požadovaná pomoc už nie je potrebná.
25. Vzájomnú právnu pomoc môže dožiadaný štát, zmluvná strana, odložiť z dôvodu, že by to narušilo práve prebiehajúce vyšetrovanie, stíhanie alebo súdne konanie.
26. Skôr než dožiadaný štát, zmluvná strana, odmietne žiadosť podľa odseku 21 tohto článku alebo odloží jej vykonanie podľa odseku 25 tohto článku, uskutoční s dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, konzultácie s cieľom posúdiť, či je pomoc možné poskytnúť za podmienok, ktoré dožiadaný štát, zmluvná strana, považuje za nevyhnutné. Ak dožadujúci štát, zmluvná strana, pomoc za týchto podmienok prijme, dodrží dané podmienky.
27. Bez vplyvu na uplatňovanie odseku 12 tohto článku svedok, znalec alebo iná osoba, ktorá na žiadosť dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, súhlasí s poskytnutím dôkazného prostriedku alebo pomoci pri vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, nebude stíhaný, vzatý do väzby, potrestaný alebo jeho osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na tomto území vo vzťahu ku konaniu, k opomenutiam alebo odsúdeniam pred jeho odchodom z územia dožiadaného štátu, zmluvnej strany. Platnosť záruky osobnej bezpečnosti sa končí, ak svedok, znalec alebo iná osoba mala v priebehu pätnástich po sebe idúcich dní, prípadne v priebehu akejkoľvek inej doby dohodnutej medzi štátmi, zmluvnými stranami, odo dňa, keď bola oficiálne upovedomená o tom, že jej prítomnosť už nie je pre súdne orgány potrebná, možnosť opustiť toto územie, a napriek tomu dobrovoľne zostala na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany alebo po tom, ako ho opustila, vrátila sa z vlastnej slobodnej vôle.
28. Bežné výdavky spojené s vykonaním žiadosti uhrádza dožiadaný štát, zmluvná strana, ak sa zainteresované štáty, zmluvné strany, nedohodli inak. Ak si vykonanie žiadosti vyžaduje alebo vyžiada značné náklady alebo mimoriadne náklady, štáty, zmluvné strany, uskutočnia konzultácie s cieľom určiť podmienky, za akých bude žiadosť vykonaná, ako aj spôsob úhrady výdavkov.
29. Dožiadaný štát, zmluvná strana,

- (a) poskytne dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, kópie záznamov, dokumentov a informácií štátnych orgánov, ktoré má k dispozícii a ktoré sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné,
 - (b) môže podľa vlastného uváženia poskytnúť dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, úplne, čiastočne alebo za dodržania takých podmienok, ktoré považuje za náležité, kópie akýchkoľvek záznamov, dokumentov alebo informácií štátnych orgánov, ktoré má k dispozícii a ktoré nie sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné.
30. Štáty, zmluvné strany, podľa potreby posúdia možnosť uzavretia dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, ktoré by slúžili na účely ustanovení tohto článku, zabezpečili by ich praktické vykonávanie a zvýšili by ich význam.

Článok 47

Odvzdávanie trestného konania

Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť vzájomného odovzdania si konania týkajúceho sa stíhania trestného činu podľa tohto dohovoru v prípadoch, keď existuje názor, že toto odovzdanie je v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, najmä ak prípad podlieha viacerým právomociam, s cieľom sústrediť trestné stíhanie.

Článok 48

Spolupráca pri uplatňovaní práva

1. Štáty, zmluvné strany, budú navzájom úzko spolupracovať v súlade s ich príslušnými vnútroštátnymi právnymi a administratívnymi poriadkami na účely zvýšenia účinnosti opatrení orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva v boji proti trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Každý štát, zmluvná strana, prijme účinné opatrenia najmä
 - (a) na rozšírenie a tam, kde je to potrebné, zriadenie komunikačných kanálov medzi príslušnými orgánmi, úradmi a službami s cieľom uľahčiť bezpečnú a rýchlu výmenu informácií týkajúcich sa všetkých aspektov trestných činov podľa tohto dohovoru vrátane prepojenia s inými druhmi trestnej činnosti, ak to štáty, zmluvné strany, považujú za vhodné,
 - (b) na spoluprácu s inými štátmi, zmluvnými stranami, pri vedení vyšetrovania v trestných činoch podľa tohto dohovoru, ktoré sa týka
 - (i) totožnosti, miesta pobytu a činnosti osôb podozrivých z účasti na spáchaní takých trestných činov alebo miesta pobytu iných dotknutých osôb,
 - (ii) pohybu príjmov z trestnej činnosti alebo majetku pochádzajúceho zo spáchania takých trestných činov,
 - (iii) pohybu majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na spáchanie takých trestných činov,
 - (c) na poskytnutie, tam, kde je to vhodné, potrebného počtu kusov alebo potrebného množstva látok na analytické alebo vyšetrovacie účely,
 - (d) na výmenu informácií s inými štátmi, zmluvnými stranami, o osobitných prostriedkoch a metódach, ktoré používajú organizované zločinecké skupiny vrátane prípadných trás a dopravných prostriedkov, ako aj využívanie falošnej totožnosti, pozmenených alebo falošných dokumentov alebo iných prostriedkov zatajujúcich ich aktivity,
 - (e) na uľahčenie účinnej koordinácie medzi ich príslušnými orgánmi, úradmi a službami a na podporu výmeny personálu a iných expertov vrátane vysielania styčných úradníkov v súlade s dvojstrannými dohodami alebo dojednaniami medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami,
 - (f) na výmenu informácií a koordináciu administratívnych a iných opatrení prijímaných tam, kde je to vhodné, na účely včasného odhalenia trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor.
2. S cieľom urobiť tento dohovor účinnejším posúdia štáty, zmluvné strany, uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní o priamej spolupráci medzi ich

orgánmi uplatňovania práva, a ak také dohovory alebo dohody už existujú, ich doplnenie. V prípade, že také dohody alebo dojednania medzi príslušnými štátmi, zmluvnými stranami, nie sú uzavreté, môžu zmluvné strany považovať tento dohovor za základ pre vzájomnú spoluprácu pri uplatňovaní práva vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Ak je to vhodné, štáty, zmluvné strany, v plnom rozsahu využijú dohody a dojednania vrátane medzinárodných alebo regionálnych organizácií na rozšírenie spolupráce medzi orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva.

3. Štáty, zmluvné strany, sa v rámci svojich možností budú snažiť spolupracovať tak, aby dokázali reagovať na trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, spáchané prostredníctvom použitia moderných technológií.

Článok 49

Spoločné vyšetrowanie

Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, na ktorých základe môžu vo vzťahu k prípadom, ktoré sú predmetom vyšetrowania, stíhania alebo súdneho konania v jednom štáte alebo vo viacerých štátoch, príslušné zainteresované orgány vytvoriť spoločné vyšetrowacie orgány. Ak také dohody alebo dojednania nie sú uzavreté, spoločné vyšetrowanie sa môže uskutočniť na základe dohody uzavretej osobitne pre jednotlivý prípad. Zúčastnené štáty, zmluvné strany, zabezpečia, že sa bude plne dodržiavať zvrchovanosť štátu, zmluvnej strany, na ktorého území sa vyšetrowanie uskutočňuje.

Článok 50

Osobitné vyšetrowacie metódy

1. Každý štát, zmluvná strana, ak to dovoľujú základné zásady jeho vnútroštátneho právneho poriadku, prijme v rámci svojich možností a za podmienok ustanovených jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi nevyhnutné opatrenia s cieľom povoliť primerané použitie kontrolovanej dodávky, a ak to považuje za vhodné, použitie iných osobitných vyšetrowacích metód, ako sú elektronické alebo iné formy sledovania a operácie s použitím agenta, jeho príslušnými orgánmi na svojom území na účely vedenia efektívneho boja proti organizovanému zločinu.
2. Na účely vyšetrowania trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, sa štáty, zmluvné strany, vyzývajú uzavrieť v prípade potreby vhodné dvojstranné alebo mnohostranné dohody a dojednania o využití osobitných vyšetrowacích metód v kontexte spolupráce na medzinárodnej úrovni. Tieto dohody a dojednania sa uzavierajú a vykonávajú pri úplnom dodržiavaní zásady zvrchovanej rovnosti štátov a realizujú sa v prísnom súlade s podmienkami týchto dohôd a dojednaní.
3. V prípade, ak dohoda alebo dojednanie podľa odseku 2 tohto článku nie sú uzavreté, rozhodnutie o použití takýchto osobitných vyšetrowacích metód na medzinárodnej úrovni sa prijíma individuálne, a ak je to potrebné, s prihliadnutím na finančné dojednania a memorandá s ohľadom na výkon právomoci dotknutým štátom, zmluvnou stranou.
4. Rozhodnutia o použití kontrolovanej dodávky na medzinárodnej úrovni môžu so súhlasom zainteresovaných štátov, zmluvných strán, zahŕňať aj také metódy, ako je zadržanie tovaru a jeho následné prepustenie v pôvodnom stave, prípadne s čiastočným alebo úplným odňatím alebo so zámenou.

V. KAPITOLA

Vrátenie majetku

Článok 51

Všeobecné ustanovenie

Vrátenie majetku podľa tejto kapitoly je základným princípom tohto dohovoru a štáty, zmluvné strany, si v tejto súvislosti poskytujú čo najširšiu mieru spolupráce a pomoci.

Článok 52

Predchádzanie a odhaľovanie presunov príjmov z trestnej činnosti

1. Bez vplyvu na účinok článku 14 tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom potrebné opatrenia, ktorými ustanoví povinnosť finančných inštitúcií podliehajúcich jeho súdnej právomoci overovať totožnosť zákazníkov a prijímať vhodné opatrenia na určenie totožnosti užívateľov finančných prostriedkov uložených na účtoch vysokej hodnoty a uskutočňovať posilnenú kontrolu účtov zakladaných alebo vedených na meno alebo v mene jednotlivcov, ktorí vykonávajú alebo vykonávali významné verejné funkcie, alebo členov ich rodiny a blízkych spoločníkov. Táto posilnená kontrola sa vykonáva formou, ktorá umožňuje primerane odhaľovať podozrivé transakcie s cieľom oznámiť ich príslušným orgánom, a nemala by sa vykladať tak, že finančné inštitúcie bude odrádzať alebo im znemožňovať obchodné vzťahy s legitímnymi zákazníkmi.
2. Na uľahčenie realizácie opatrení ustanovených v odseku 1 tohto článku každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom a inšpirujúc sa príslušnými iniciatívami regionálnych, medziregionálnych a mnohostranných organizácií proti praniu špinavých peňazí
 - (a) vydá pokyny týkajúce sa typov fyzických alebo právnických osôb, ktorých účty by finančné inštitúcie podliehajúce jeho právomoci mali podrobiť posilnenej kontrole, typov účtov a transakcií, ktorým by mali venovať osobitnú pozornosť, a primeraných opatrení vzťahujúcich sa na zakladanie, vedenie a evidenciu týchto účtov, a
 - (b) ak je to vhodné, oznámi finančným inštitúciám podliehajúcim jeho súdnej právomoci na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, alebo z vlastnej iniciatívy totožnosť konkrétnych fyzických alebo právnických osôb, ktorých účty by tieto inštitúcie mali podrobiť posilnenej kontrole popri osobách, ktoré finančné inštitúcie už samy identifikovali.
3. V kontexte odseku 2 písm. (a) tohto článku každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia na to, aby jeho finančné inštitúcie viedli dostatočne dlhý čas náležitú evidenciu účtov a transakcií súvisiacich s osobami uvedenými v odseku 1 tohto článku, ktorá by mala obsahovať prinajmenšom informácie o totožnosti zákazníka, a ak je to možné, aj užívateľa.
4. S cieľom predchádzať a odhaľovať presuny príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru každý štát, zmluvná strana, prijme s pomocou svojich regulačných orgánov a orgánov dohľadu primerané a účinné opatrenia na zamedzenie zriaďovania bánk, ktoré nie sú fyzicky prítomné a nie sú pričlenené k niektorej regulovanej finančnej skupine. Štáty, zmluvné strany, by navyše mohli posúdiť možnosť požiadať svoje finančné inštitúcie, aby nevstupovali do korešpondenčných bankových vzťahov s týmito inštitúciami alebo aby ukončili tieto vzťahy a aby sa bránili nadväzovaniu vzťahov so zahraničnými finančnými inštitúciami umožňujúcimi používanie ich účtov bankami, ktoré nie sú fyzicky prítomné a nie sú pričlenené k niektorej regulovanej finančnej skupine.
5. Každý štát, zmluvná strana, zväzi v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom vytvorenie účinných systémov podávania finančných informácií príslušnými verejnými činiteľmi a zavedie primerané sankcie za nesplnenie tejto povinnosti. Každý štát, zmluvná strana, posúdi aj prijatie potrebných opatrení, ktorými by sa príslušným orgánom umožnilo vymieňať si tieto informácie s príslušnými orgánmi v iných štátoch, zmluvných stranách, v prípadoch, keď je potrebné vyšetriť, uplatniť nárok alebo vrátiť prijmy z trestných činov podľa tohto dohovoru.
6. Každý štát, zmluvná strana, posúdi v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom aj prijatie potrebných opatrení, ktorými by ustanovila povinnosť príslušných verejných činiteľov, ktorí majú účasť, podpisové právo alebo iné právo nakladať s peňažným účtom v inej krajine, oznámiť tento vzťah príslušným orgánom a viesť patričnú evidenciu týchto účtov. Tieto opatrenia ustanovia aj primerané sankcie za nesplnenie tejto povinnosti.

Článok 53

Opatrenia na priame vrátenie majetku

Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom

- (a) prijme potrebné opatrenia, aby inému štátu, zmluvnej strane, umožnil iniciovať občianskoprávne konanie pred jeho súdmi s cieľom určiť právny titul alebo vlastníctvo majetku získaného prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru,
- (b) prijme potrebné opatrenia, aby svojim súdom umožnil prikázať osobám, ktoré spáchali trestné činy podľa tohto dohovoru, zaplatiť náhradu alebo odškodniť iný štát, zmluvnú stranu, ktorý utrpel ujmu v dôsledku týchto trestných činov, a
- (c) prijme potrebné opatrenia, aby svojim súdom alebo príslušným úradom umožnil v rámci rozhodovania o zhabaní uznať nárok iného štátu, zmluvnej strany, ako oprávneného vlastníka majetku získaného prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru.

Článok 54

Mechanizmy na priame vrátenie majetku prostredníctvom medzinárodnej spolupráce pri zhabaní

1. Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom a s cieľom zabezpečiť vzájomnú právnu pomoc podľa článku 55 tohto dohovoru v súvislosti s majetkom získaným prostredníctvom spáchania trestného činu podľa tohto dohovoru alebo spojeným s takým činom
 - (a) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní vykonať príkaz na zhabanie vydaný súdom iného štátu, zmluvnej strany,
 - (b) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní v prípadoch podliehajúcich ich právomoci nariadiť zhabanie takého majetku vynesím rozsudku o trestnom čine legalizácie príjmov z trestnej činnosti alebo o inom trestnom čine podliehajúcim ich právomoci alebo použitím iných postupov povolených jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, a
 - (c) posúdi prijatie potrebných opatrení, ktoré umožnia zhabanie takého majetku bez usvedčenia zo spáchania trestného činu v prípadoch, keď páchatela nemožno stíhať z dôvodu smrti, úteku alebo neprítomnosti, alebo v iných podobných prípadoch.
2. Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom a s cieľom zabezpečiť vzájomnú právnu pomoc na základe žiadosti podanej podľa článku 55 ods. 2 tohto dohovoru
 - (a) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní zmraziť alebo zaistiť majetok na základe príkazu na zmrazenie alebo zaistenie vydaného súdom alebo príslušným orgánom dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, ktorý primerane ubezpečí dožadovaný štát, zmluvnú stranu, o existencii dostatočných dôvodov na prijatie týchto krokov a o tom, že majetok sa v konečnom dôsledku stane predmetom príkazu na zhabanie na účely odseku 1 písm. (a) tohto článku,
 - (b) prijme potrebné opatrenia, ktorými svojim príslušným orgánom umožní zmraziť alebo zaistiť majetok na základe žiadosti, ktorá primerane ubezpečí dožadovaný štát, zmluvnú stranu, o existencii dostatočných dôvodov na prijatie týchto krokov a o tom, že majetok sa v konečnom dôsledku stane predmetom príkazu na zhabanie na účely odseku 1 písm. (a) tohto článku, a
 - (c) posúdi prijatie dodatočných opatrení, ktorými by svojim príslušným orgánom umožnil ochrániť majetok na zhabanie, napríklad na základe zatknutia v cudzine alebo trestného oznámenia v súvislosti so získaním takého majetku.

Článok 55

Medzinárodná spolupráca na účely zhabania

1. Štát, zmluvná strana, ktorý od iného štátu, zmluvnej strany, s právomocou nad trestným činom podľa tohto dohovoru dostal žiadosť o zhabanie príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 ods. 1 tohto dohovoru nachádzajúcich sa na jeho území, v čo najväčšej miere v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom
 - (a) postúpi žiadosť svojim príslušným orgánom, aby tieto vydali príkaz na zhabanie a aby ho v prípade vydania aj vykonali, alebo

- (b) postúpi svojim príslušným orgánom na vykonanie v požadovanom rozsahu príkaz na zhabanie vydaný súdom na území dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, podľa článku 31 ods. 1 a článku 54 ods. 1 písm. (a) tohto dohovoru, ak sa týka príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 ods. 1 nachádzajúcich sa na území dožiadaného štátu, zmluvnej strany.
2. Na základe žiadosti podanej iným štátom, zmluvnou stranou, ktorého právomoci podlieha trestný čin ustanovený v súlade s týmto dohovorom, dožiadaný štát, zmluvná strana, prijme opatrenia na zistenie, odhalenie a zmrazenie alebo zaistenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, vybavenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 ods. 1 tohto dohovoru na účely prípadného zhabania, ktoré nariadi buď dožadujúci štát, zmluvná strana, alebo, na základe žiadosti podľa odseku 1 tohto článku, dožiadaný štát, zmluvná strana.
 3. Ustanovenia článku 46 tohto dohovoru sa primerane vzťahujú aj na tento článok. Okrem informácií uvedených v článku 46 ods. 15 žiadosti podávané podľa tohto článku obsahujú
 - (a) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 písm. (a) tohto článku opis majetku, ktorý sa má zhabať, podľa možnosti vrátane jeho umiestnenia, a tam, kde je to vhodné, aj odhadovanej hodnoty majetku a vyhlásenia o skutočnostiach, z ktorých vychádza dožadujúci štát, zmluvná strana, a ktoré sú dostatočné na to, aby dožiadaný štát, zmluvná strana, dal podnet na vydanie príkazu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom,
 - (b) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 1 písm. (a) tohto článku právne prípustnú kópiu príkazu na zhabanie, ktorý je základom žiadosti vydanéj dožadujúcim štátom, zmluvnou stranou, vyhlásenie o skutkovom stave a informáciu o rozsahu, do akého sa požaduje vykonanie príkazu, vyhlásenie o konkrétnych opatreniach, ktoré prijal dožadujúci štát, zmluvná strana, s cieľom primerane informovať tretie strany konajúce dobromyseľne a zabezpečiť spravodlivý proces, a vyhlásenie o právoplatnosti príkazu na zhabanie,
 - (c) v prípade žiadosti vzťahujúcej sa na odsek 2 tohto článku vyhlásenie o skutkovom stave, z ktorého vychádza dožadujúci štát, zmluvná strana, a opis požadovaných úkonov, a ak je k dispozícii, aj právne prípustnú kópiu príkazu, ktorý je základom žiadosti.
 4. Dožiadaný štát, zmluvná strana, prijme rozhodnutia alebo vykoná úkony ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku v súlade s podmienkami a ustanoveniami jeho vnútroštátneho právneho poriadku a procesnými predpismi, ako aj so všetkými dvojstrannými alebo mnohostrannými dohodami alebo dojednaniami, ktorými je viazaný vo vzťahu k dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane.
 5. Každý štát, zmluvná strana, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov, ktoré vykonávajú tento článok, ako aj prípadných ďalších zmien alebo ich opis.
 6. Ak sa štát, zmluvná strana, rozhodne podmieniť prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku existenciou príslušnej zmluvy, tento štát, zmluvná strana, považuje tento dohovor za nevyhnutnú a dostatočnú zmluvnú základňu.
 7. Spoluprácu na základe tohto článku možno odmietnuť a dočasné opatrenia sa môžu zrušiť, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, nedostane dostatočné a včasné dôkazy alebo ak ide o majetok nepatrnej hodnoty (de minimis).
 8. Skôr než dožiadaný štát, zmluvná strana, zruší ktorékoľvek dočasné opatrenie prijaté podľa tohto článku, poskytne podľa možnosti dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, príležitosť predložiť dôvody na ďalšie uplatňovanie tohto opatrenia.
 9. Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že sa dotýkajú práv tretích osôb nadobudnutých dobromyseľne.

Článok 56

Osobitná spolupráca

Bez vplyvu na účinok jeho vnútroštátneho právneho poriadku a bez ujmy na jeho vlastnom vyšetrovaní, stíhaní alebo súdnom konaní každý štát, zmluvná strana, sa bude usilovať prijímať opatrenia, ktoré by mu umožnili poskytnúť informácie o majetku pochádzajúcom z trestných činov podľa tohto dohovoru inému štátu, zmluvnej strane, bez predchádzajúcej žiadosti, ak sa domnieva,

že poskytnutie týchto informácií by mohlo prijímajúcemu štátu, zmluvnej strane, pomôcť začať alebo pokračovať vo vyšetrovaní, v stíhaní alebo súdnom konaní, alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti týmto štátom, zmluvnou stranou, podľa tejto kapitoly dohovoru.

Článok 57

Vrátenie majetku a nakladanie s majetkom

1. S majetkom zhabaným štátom, zmluvnou stranou, podľa článku 31 alebo 55 tohto dohovoru nakladá vrátane jeho vrátenia predchádzajúcim oprávneným vlastníkom podľa odseku 3 tohto článku tento štát, zmluvná strana, v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru a jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho právneho poriadku legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby jeho príslušné orgány mohli vrátiť zhabaný majetok, keď konajú na žiadosť iného štátu, zmluvnej strany, v súlade s týmto dohovorem s prihliadnutím na dobromyseľne nadobudnuté práva tretích osôb.
3. V súlade s článkami 46 a 55 tohto dohovoru a odsekmi 1 a 2 tohto článku dožiadaný štát, zmluvná strana,
 - (a) v prípade sprenevery verejných prostriedkov alebo legalizácie spreneverených verejných prostriedkov podľa článkov 17 a 23 tohto dohovoru po vykonaní zhabania v súlade s článkom 55 a na základe právoplatného rozsudku dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, od ktorej požiadavky môže dožiadaný štát, zmluvná strana, upustiť, vráti zhabaný majetok dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane,
 - (b) v prípade príjmov z akéhokoľvek iného trestného činu, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, po vykonaní zhabania v súlade s článkom 55 a na základe právoplatného rozsudku dožadujúceho štátu, zmluvnej strany, od ktorej požiadavky môže dožiadaný štát, zmluvná strana, upustiť, vráti zhabaný majetok dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, ak dožadujúci štát, zmluvná strana, primerane potvrdí svoje predchádzajúce vlastníctvo tohto zhabaného majetku dožiadanému štátu, zmluvnej strane, alebo ak dožiadaný štát, zmluvná strana, prizná náhradu škody dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, ako základ pre vrátenie zhabaného majetku,
 - (c) vo všetkých ostatných prípadoch prioritne zabezpečí vrátenie zhabaného majetku dožadujúcemu štátu, zmluvnej strane, vrátenie tohto majetku jeho predchádzajúcim oprávneným vlastníkom alebo odškodnenie obetí trestnej činnosti.
4. V príslušných prípadoch, a ak sa štáty, zmluvné strany, nerozhodnú inak, si dožiadaný štát, zmluvná strana, môže odpočítavať rozumne vynaložené výdavky vzniknuté počas vyšetrovania, stíhania alebo súdneho konania, ktoré viedlo k vráteniu alebo nakladaniu so zhabaným majetkom podľa tohto článku.
5. V príslušných prípadoch štáty, zmluvné strany, môžu osobitne zväziť aj uzavretie dohôd alebo vzájomne prijateľných dojednaní o definitívnom naložení so zhabaným majetkom v jednotlivých prípadoch.

Článok 58

Útvar finančného spravodajstva

Štáty, zmluvné strany, navzájom spolupracujú s cieľom predchádzať a bojovať proti presunu príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a podporovať spôsoby a prostriedky na vrátenie týchto príjmov a s týmto cieľom posúdia možnosť vytvoriť útvar finančného spravodajstva, ktorý by mal byť zodpovedný za prijímanie, analýzu a poskytovanie správ o podozrivých finančných transakciách príslušným orgánom.

Článok 59

Dvojstranné a mnohostranné dohody a dojednania

Štáty, zmluvné strany, posúdia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní na zvýšenie účinnosti medzinárodnej spolupráce vykonávanej podľa tejto kapitoly dohovoru.

VI. KAPITOLA
Technická pomoc a výmena informácií

Článok 60

Odborná príprava a technická pomoc

1. Každý štát, zmluvná strana, v nevyhnutnom rozsahu zavedie, rozpracuje alebo zdokonalí osobitné programy odbornej prípravy pracovníkov zodpovedných za predchádzanie a boj proti korupcii. Tieto programy odbornej prípravy by sa mohli zameriavať okrem iného na tieto oblasti:
 - (a) účinné opatrenia na predchádzanie, odhaľovanie, trestanie a kontrolu korupcie, a to aj pomocou zhromažďovania dôkazov a vyšetrovacích metód,
 - (b) budovanie kapacít na formuláciu a plánovanie strategickej protikorupčnej politiky,
 - (c) odborná príprava príslušných orgánov v oblasti vybavovania žiadostí o vzájomnú právnu pomoc vyhovujúcich požiadavkám tohto dohovoru,
 - (d) hodnotenie a posilňovanie inštitúcií, riadenie verejného sektora a riadenie verejných financií vrátane verejného obstarávania a súkromného sektora,
 - (e) predchádzanie a boj proti presunu príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a vrátenie týchto príjmov,
 - (f) odhaľovanie a zmrazenie presunov príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru,
 - (g) sledovanie pohybov príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru a metód používaných na presun, zatajenie alebo zastretie skutočnej povahy týchto príjmov,
 - (h) primerané a účinné právne a administratívne mechanizmy na uľahčenie vrátenia príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru,
 - (i) metódy používané pri ochrane obetí a svedkov spolupracujúcich so súdnymi orgánmi a
 - (j) vzdelávanie v oblasti vnútroštátnych a medzinárodných predpisov a jazykové vzdelávanie.
2. Štáty, zmluvné strany, posúdia podľa svojich možností začlenenie čo najširšej vzájomnej technickej pomoci, najmä v prospech rozvojových krajín, do svojich plánov a programov boja proti korupcii vrátane materiálnej podpory a vzdelávania v oblastiach uvedených v odseku 1 tohto článku a odbornú prípravu a pomoc a vzájomnú výmenu skúseností a odborných poznatkov, ktorá uľahčí medzinárodnú spoluprácu medzi štátmi, zmluvnými stranami, v oblasti vydávania a vzájomnej právnej pomoci.
3. Štáty, zmluvné strany, v nevyhnutnom rozsahu posilnia úsilie o realizáciu čo najširších operatívnych a vzdelávacích aktivít v medzinárodných a regionálnych organizáciách, ako aj v rámci príslušných dvojstranných a mnohostranných dohôd a dojednaní.
4. Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť poskytovať si na požiadanie vzájomnú pomoc pri realizácii hodnotení, prieskumov a výskumov vzťahujúcich sa na druhy, príčiny, dôsledky a náklady na korupciu v jednotlivých krajinách s cieľom vypracovať stratégie a akčné plány na boj proti korupcii so zapojením príslušných orgánov a celej spoločnosti.
5. Aby sa uľahčilo vrátenie príjmov z trestných činov podľa tohto dohovoru, môžu štáty, zmluvné strany, navzájom spolupracovať formou výmeny mien expertov, ktorí by mohli pomôcť dosiahnuť tento cieľ.
6. Štáty, zmluvné strany, posúdia možnosť použiť subregionálne, regionálne a medzinárodné konferencie a semináre na podporu spolupráce a technickej pomoci a na podnietenie diskusie o otázkach vzájomného záujmu vrátane osobitných problémov a potrieb rozvojových krajín a transformujúcich sa krajín.
7. Štáty, zmluvné strany, posúdia vytvorenie dobrovoľných mechanizmov s cieľom finančne prispieť k úsiliu rozvojových krajín a transformujúcich sa krajín o uplatňovanie tohto dohovoru pomocou programov technickej pomoci a projektov.
8. Každý štát, zmluvná strana, posúdi poskytnutie dobrovoľných príspevkov Úradu Organizácie Spojených národov pre drogy a kriminalitu s cieľom podporiť prostredníctvom tohto úradu programy a projekty v rozvojových krajinách zamerané na uplatňovanie tohto dohovoru.

Článok 61

Zhromažďovanie, výmena a analýza informácií o korupcii

1. Každý štát, zmluvná strana, posúdi po porade s expertmi prípravu analýzy trendov v korupcii na jej území, ako aj o okolnostiach, za akých sa páchajú trestné činy korupcie.
2. Štáty, zmluvné strany, posúdia vypracovanie a prostredníctvom medzinárodných a regionálnych organizácií vzájomnú výmenu štatistických údajov, analytických expertných štúdií týkajúcich sa korupcie a informácií s cieľom vypracovať, ak to je možné, spoločné definície, štandardy a metodológie, ako aj informácie o najlepšej praxi na predchádzanie a boj proti korupcii.
3. Každý štát, zmluvná strana, posúdi možnosť monitorovať svoje politiky a prijaté opatrenia na boj proti korupcii a vypracovať hodnotenie ich efektívnosti a účinnosti.

Článok 62

Ďalšie opatrenia: uplatňovanie dohovoru prostredníctvom hospodárskeho rozvoja a technickej pomoci

1. Štáty, zmluvné strany, prijmú opatrenia na optimálnu implementáciu tohto dohovoru, pokiaľ možno prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, berúc do úvahy negatívne účinky korupcie na spoločnosť všeobecne, a najmä na trvalo udržateľný rozvoj.
2. Štáty, zmluvné strany, vynaložia čo najväčšie konkrétne úsilie vo vzájomnej koordinácii aj v koordinácii s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami
 - (a) na posilnenie ich spolupráce s rozvojovými krajinami na rôznych úrovniach s cieľom posilniť kapacitu týchto krajín na predchádzanie a boj proti korupcii,
 - (b) na zintenzívnenie finančnej aj materiálnej pomoci na podporu úsilia rozvojových krajín pri účinnom predchádzaní a boji proti korupcii a na pomoc týmto krajinám úspešne uplatňovať tento dohovor,
 - (c) na poskytnutie technickej pomoci rozvojovým krajinám a transformujúcim sa krajinám s cieľom pomôcť im uspokojiť ich potreby v rámci uplatňovania tohto dohovoru. S týmto cieľom sa štáty, zmluvné strany, budú usilovať poskytovať primerané a pravidelné dobrovoľné príspevky na účet, ktorý bude na tento účel špecificky zriadený v mechanizme financovania Organizácie Spojených národov. Štáty, zmluvné strany, môžu osobitne zväziť možnosť prispieť v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom a ustanoveniami tohto dohovoru na tento účet istým percentom peňažných prostriedkov alebo zodpovedajúcou hodnotou príjmov z trestnej činnosti alebo majetku zhabaného v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru,
 - (d) povzbudzovať a presvedčať ostatné štáty a finančné inštitúcie, aby sa primerane pripojili k ich úsiliu v súlade s týmto článkom, najmä prostredníctvom zvýšenia počtu vzdelávacích programov a moderného vybavenia pre rozvojové krajiny, aby im pomohli dosiahnuť ciele tohto dohovoru.
3. Do tej miery, do akej je to možné, sa tieto opatrenia nedotknú existujúcich záväzkov v oblasti zahraničnej pomoci alebo iných dojednaní o finančnej spolupráci na dvojstrannej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni.
4. Štáty, zmluvné strany, môžu uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo dojednania týkajúce sa materiálnej a logistickej pomoci s prihliadnutím na finančné dojednania potrebné na zabezpečenie účinného využitia prostriedkov medzinárodnej spolupráce ustanovených týmto dohovorom a na predchádzanie, odhaľovanie a boj proti korupcii.

VII. KAPITOLA

Mechanizmy implementácie dohovoru

Článok 63

Konferencia zmluvných strán dohovoru

1. Týmto sa zriaďuje konferencia zmluvných strán dohovoru na účely posilnenia možností štátov, zmluvných strán, v boji proti korupcii a na podporu a posudzovanie implementácie tohto dohovoru.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá konferenciu zmluvných strán najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti dohovoru. Následne sa budú konať pravidelné stretnutia konferencie zmluvných strán v súlade s rokovacím poriadkom prijatým konferenciou.
3. Konferencia zmluvných strán prijme rokovací poriadok a pravidlá upravujúce činnosti uvedené v tomto článku vrátane pravidiel týkajúcich sa prijímania a účasti pozorovateľov a úhrady nákladov vzniknutých pri uskutočňovaní týchto činností.
4. Konferencia zmluvných strán sa dohodne na činnostiach, postupoch a metódach práce na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1 tohto článku vrátane
 - (a) uľahčovania činností štátov, zmluvných strán, podľa článkov 60 a 62 a II. až V. kapitoly tohto dohovoru vrátane podpory získavania dobrovoľných príspevkov,
 - (b) uľahčovania výmeny informácií medzi štátmi, zmluvnými stranami, týkajúcich sa charakteru a trendov korupcie, ako aj úspešnej praxe v boji proti korupcii a návrate príjmov z trestnej činnosti, okrem iného aj prostredníctvom uverejňovania informácií podľa tohto článku,
 - (c) spolupráce s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi, ako aj mimovládnyimi organizáciami,
 - (d) vhodného využívania dôležitých informácií získaných medzinárodnými a regionálnymi mechanizmami na boj proti korupcii a na jej predchádzanie s cieľom zabrániť zbytočnej duplicite činnosti,
 - (e) pravidelného posudzovania uplatňovania tohto dohovoru jeho zmluvnými stranami,
 - (f) prijímania odporúčaní na zdokonaľovanie tohto dohovoru a jeho uplatňovania,
 - (g) prihládania na požiadavky štátov, zmluvných strán, na technickú pomoc týkajúcu sa uplatňovania tohto dohovoru a odporúčania akýchkoľvek krokov, ktoré by v tejto súvislosti mohli považovať za potrebné.
5. Na účely odseku 3 písm. (d) a (e) tohto článku konferencia zmluvných strán získava potrebné údaje o opatreniach prijatých štátmi, zmluvnými stranami, pri uplatňovaní tohto dohovoru a o problémoch, s ktorými sa pri tom stretávajú, na základe informácií poskytnutých štátmi, zmluvnými stranami, a na základe mechanizmu dodatočného posudzovania, ktorý vytvorí konferencia zmluvných strán.
6. Každý štát, zmluvná strana, poskytne konferencii zmluvných strán podľa jej požiadaviek informácie o svojich programoch, plánoch a praxi, ako aj o legislatívnych a administratívnych opatreniach zameraných na uplatňovanie tohto dohovoru. Konferencia zmluvných strán posúdi najefektívnejší spôsob získavania a reagovania na informácie vrátane informácií prijímaných od štátov, zmluvných strán, a od príslušných medzinárodných organizácií. Možno prihliadať aj na podnety získané od príslušných mimovládnych organizácií riadne akreditovaných podľa postupov, o ktorých rozhodne konferencia zmluvných strán.
7. Podľa odsekov 4 až 6 tohto článku konferencia zmluvných strán vytvorí, ak to bude považovať za potrebné, vhodný mechanizmus alebo orgán na pomoc pri účinnom uplatňovaní dohovoru.

Článok 64

Sekretariát

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zabezpečí nevyhnutné služby spojené so sekretariátom konferencie zmluvných strán.
2. Sekretariát:
 - (a) poskytuje konferencii zmluvných strán pomoc pri vykonávaní činností uvedených v článku 63 tohto dohovoru a organizuje zasadnutia konferencie zmluvných strán a zabezpečuje pre ne potrebné služby,
 - (b) na ich žiadosť poskytuje štátom, zmluvným stranám, pomoc pri poskytovaní informácií konferencii zmluvných strán, ako to predpokladá článok 63 ods. 5 a 6 tohto dohovoru, a
 - (c) zabezpečuje potrebnú koordináciu so sekretariátmi príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií.

VIII. KAPITOLA Záverečné ustanovenia

Článok 65

Implementácia dohovoru

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho právneho poriadku potrebné opatrenia vrátane legislatívnych a administratívnych na zabezpečenie plnenia svojich záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.
2. Každý štát, zmluvná strana, môže na predchádzanie a na boj proti korupcii prijať prísnejšie a tvrdšie opatrenia, než sú tie, ktoré ustanovuje tento dohovor.

Článok 66

Riešenie sporov

1. Štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať riešiť spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru rokovaním.
2. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo aplikácie tohto dohovoru, ktorý nie je možné v rozumnej lehote vyriešiť rokovaním, sa na žiadosť jedného z týchto štátov, zmluvných strán, predloží na rozhodcovské konanie. Ak sa tieto štáty, zmluvné strany, v lehote šiestich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti na rozhodcovské konanie nemôžu dohodnúť na jeho organizácii, ktorýkoľvek z týchto štátov, zmluvných strán, môže predložiť spor Medzinárodnému súdному dvoru na základe žiadosti v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.
3. Každý štát, zmluvná strana, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pri prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že sa necíti byť viazaný odsekom 2 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 2 tohto článku vo vzťahu k akémukoľvek štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takú výhradu.
4. Akýkoľvek štát, zmluvná strana, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 3 tohto článku, ju môže kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 67

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a prístup

1. Tento dohovor je otvorený na podpis pre všetky štáty od 9. do 11. decembra 2003 v Méride, Mexiko, a následne v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 9. decembra 2005.
2. Tento dohovor je zároveň otvorený na podpis regionálnym organizáciám hospodárskej integrácie, ak aspoň jeden členský štát takej organizácie podpísal tento dohovor v súlade s odsekom 1 tohto článku.
3. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie môže uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení, ak aspoň jeden jej členský štát tak už urobil. V tejto ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo schválení taká organizácia stanoví rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Taká organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.
4. Tento dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu alebo ktorejkoľvek regionálnej organizácii hospodárskej integrácie, ktorej aspoň jeden členský štát je zmluvnou stranou tohto dohovoru. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Pri prístupe stanoví regionálna organizácia hospodárskej integrácie rozsah svojich kompetencií vo vzťahu k otázkam, ktoré sú upravené týmto dohovorom. Taká organizácia zároveň oznámi depozitárovi akúkoľvek podstatnú zmenu rozsahu svojich kompetencií.

Článok 68

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť deväťdesiaty deň odo dňa uloženia tridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe. Na účely tohto odseku sa akákoľvek listina uložená regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie nepočíta navyše k počtu listín uložených členskými štátmi takej organizácie.
2. Pre každý štát alebo regionálnu organizáciu hospodárskej integrácie, ktoré ratifikujú, prijímú, schvália alebo pristúpia k tomuto dohovoru po uložení tridsiatej listiny, nadobudne tento dohovor platnosť tridsiaty deň odo dňa uloženia príslušnej listiny takým štátom alebo organizáciou, alebo v deň, keď tento dohovor nadobudne platnosť podľa odseku 1 tohto článku, podľa toho, čo nastane skôr.

Článok 69

Zmeny

1. Po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže štát, zmluvná strana, navrhnúť zmenu tohto dohovoru a zaslať ju generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne postúpi navrhovanú zmenu štátom, zmluvným stranám, a konferencii zmluvných strán na účely posúdenia a rozhodnutia o tomto návrhu. Konferencia zmluvných strán vyvinie všetko úsilie na dosiahnutie konsenzu vo veci každej zmeny. Ak sa vyčerpá všetko úsilie na konsenzus a dohoda nebude dosiahnutá, na prijatie zmeny sa ako posledná možnosť vyžaduje dvojtretinová väčšina hlasov štátov, zmluvných strán, prítomných a hlasujúcich na zasadnutí konferencie zmluvných strán.
2. Regionálne organizácie hospodárskej integrácie vykonávajú vo veciach v rámci svojej kompetencie svoje hlasovacie právo podľa tohto článku s počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie nevykonávajú svoje hlasovacie právo, ak ho vykonávajú ich členské štáty, a naopak.
3. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, zmluvnými stranami.
4. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, deväťdesiat dní odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení takej zmeny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
5. Po tom, ako zmena nadobudne platnosť, budú ňou viazané tie štáty, zmluvné strany, ktoré vyjadrili svoj súhlas byť ňou viazané. Ostatné štáty, zmluvné strany, budú naďalej viazané ustanoveniami tohto dohovoru a akoukoľvek predchádzajúcou zmenou, ktorú ratifikovali, prijali alebo schválili.

Článok 70

Výpoveď

1. Štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
2. Regionálna organizácia hospodárskej integrácie prestáva byť zmluvnou stranou tohto dohovoru, ak ho vypovedia všetky jej členské štáty.

Článok 71

Depozitár a jazyky

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov sa určuje za depozitára tohto dohovoru.
2. Originál tohto dohovoru, ktorého arabské, čínske, anglické, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento dohovor.

K oznámeniu č. 434/2006 Z. z.

United Nations Convention against Corruption**Preamble**

The States Parties to this Convention,

Concerned about the seriousness of problems and threats posed by corruption to the stability and security of societies, undermining the institutions and values of democracy, ethical values and justice and jeopardizing sustainable development and the rule of law,

Concerned also about the links between corruption and other forms of crime, in particular organized crime and economic crime, including money-laundering,

Concerned further about cases of corruption that involve vast quantities of assets, which may constitute a substantial proportion of the resources of States, and that threaten the political stability and sustainable development of those States,

Convinced that corruption is no longer a local matter but a transnational phenomenon that affects all societies and economies, making international cooperation to prevent and control it essential,

Convinced also that a comprehensive and multidisciplinary approach is required to prevent and combat corruption effectively,

Convinced further that the availability of technical assistance can play an important role in enhancing the ability of States, including by strengthening capacity and by institution-building, to prevent and combat corruption effectively,

Convinced that the illicit acquisition of personal wealth can be particularly damaging to democratic institutions, national economies and the rule of law,

Determined to prevent, detect and deter in a more effective manner international transfers of illicitly acquired assets and to strengthen international cooperation in asset recovery,

Acknowledging the fundamental principles of due process of law in criminal proceedings and in civil or administrative proceedings to adjudicate property rights,

Bearing in mind that the prevention and eradication of corruption is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of individuals and groups outside the

public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, if their efforts in this area are to be effective,

Bearing also in mind the principles of proper management of public affairs and public property, fairness, responsibility and equality before the law and the need to safeguard integrity and to foster a culture of rejection of corruption,

Commending the work of the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice and the United Nations Office on Drugs and Crime in preventing and combating corruption,

Recalling the work carried out by other international and regional organizations in this field, including the activities of the African Union, the Council of Europe, the Customs Cooperation Council (also known as the World Customs Organization), the European Union, the League of Arab States, the Organization for Economic Cooperation and Development and the Organization of American States,

Taking note with appreciation of multilateral instruments to prevent and combat corruption, including, inter alia, the Inter-American Convention against Corruption, adopted by the Organization of American States on 29 March 1996¹, the Convention on the Fight against Corruption involving Officials of the European Communities or Officials of Member States of the European Union, adopted by the Council of the European Union on 26 May 1997², the Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions, adopted by the Organization for Economic Cooperation and Development on 21 November 1997³, the Criminal Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 27 January 1999⁴, the Civil Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 4 November 1999⁵, and the African Union Convention on Preventing and Combating Corruption, adopted by the Heads of State and Government of the African Union on 12 July 2003,

Welcoming the entry into force on 29 September 2003 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime⁶,

¹ See E/1996/99.

² *Official Journal of the European Communities*, C 195, 25 June 1997.

³ See *Corruption and Integrity Improvement Initiatives in Developing Countries* (United Nations publication, Sales No. E.98.III.B.18).

⁴ Council of Europe, *European Treaty Series*, No. 173.

⁵ *Ibid.*, No. 174.

⁶ General Assembly resolution 55/25, annex I.

Have agreed as follows:

Chapter I
General provisions

Article 1

Statement of purpose

The purposes of this Convention are:

- (a) To promote and strengthen measures to prevent and combat corruption more efficiently and effectively;
- (b) To promote, facilitate and support international cooperation and technical assistance in the prevention of and fight against corruption, including in asset recovery;
- (c) To promote integrity, accountability and proper management of public affairs and public property.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "Public official" shall mean: (i) any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a State Party, whether appointed or elected, whether permanent or temporary, whether paid or unpaid, irrespective of that person's seniority; (ii) any other person who performs a public function, including for a public agency or public enterprise, or provides a public service, as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party; (iii) any other person defined as a "public official" in the domestic law of a State Party. However, for the purpose of some specific measures contained in chapter II of this Convention, "public official" may mean any person who performs a public function or provides a public service as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party;
- (b) "Foreign public official" shall mean any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; and any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise;
- (c) "Official of a public international organization" shall mean an international civil servant or any person who is authorized by such an organization to act on behalf of that organization;
- (d) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such assets;
- (e) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;
- (f) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming

custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

- (g) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;
- (h) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 23 of this Convention;
- (i) "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, in accordance with its terms, to the prevention, investigation and prosecution of corruption and to the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds of offences established in accordance with this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, it shall not be necessary, except as otherwise stated herein, for the offences set forth in it to result in damage or harm to state property.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Chapter II

Preventive measures

Article 5

Preventive anti-corruption policies and practices

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, develop and implement or maintain effective, coordinated anticorruption policies that promote the participation of society and reflect the principles of the rule of law, proper management of public affairs and public property, integrity, transparency and accountability.

2. Each State Party shall endeavour to establish and promote effective practices aimed at the prevention of corruption.

3. Each State Party shall endeavour to periodically evaluate relevant legal instruments and administrative measures with a view to determining their adequacy to prevent and fight corruption.

4. States Parties shall, as appropriate and in accordance with the fundamental principles of their legal system, collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. That collaboration may include participation in international programmes and projects aimed at the prevention of corruption.

Article 6

Preventive anti-corruption body or bodies

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies, as appropriate, that prevent corruption by such means as:

- (a) Implementing the policies referred to in article 5 of this Convention and, where appropriate, overseeing and coordinating the implementation of those policies;
- (b) Increasing and disseminating knowledge about the prevention of corruption.

2. Each State Party shall grant the body or bodies referred to in paragraph 1 of this article the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of its legal system, to enable the body or bodies to carry out its or their functions effectively and free from any undue influence. The necessary material resources and specialized staff, as well as the training that such staff may require to carry out their functions, should be provided.

3. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures for the prevention of corruption.

Article 7

Public sector

1. Each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems for the recruitment, hiring, retention, promotion and retirement of civil servants and, where appropriate, other non-elected public officials:

- (a) That are based on principles of efficiency, transparency and objective criteria such as merit, equity and aptitude;
- (b) That include adequate procedures for the selection and training of individuals for public positions considered especially vulnerable to corruption and

the rotation, where appropriate, of such individuals to other positions;

- (c) That promote adequate remuneration and equitable pay scales, taking into account the level of economic development of the State Party;
- (d) That promote education and training programmes to enable them to meet the requirements for the correct, honourable and proper performance of public functions and that provide them with specialized and appropriate training to enhance their awareness of the risks of corruption inherent in the performance of their functions. Such programmes may make reference to codes or standards of conduct in applicable areas.

2. Each State Party shall also consider adopting appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prescribe criteria concerning candidature for and election to public office.

3. Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public office and, where applicable, the funding of political parties.

4. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems that promote transparency and prevent conflicts of interest.

Article 8

Codes of conduct for public officials

1. In order to fight corruption, each State Party shall promote, inter alia, integrity, honesty and responsibility among its public officials, in accordance with the fundamental principles of its legal system.

2. In particular, each State Party shall endeavour to apply, within its own institutional and legal systems, codes or standards of conduct for the correct, honourable and proper performance of public functions.

3. For the purposes of implementing the provisions of this article, each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, take note of the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations, such as the International Code of Conduct for Public Officials contained in the annex to General Assembly resolution 51/59 of 12 December 1996.

4. Each State Party shall also consider, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, establishing measures and systems to facilitate the reporting by public officials of acts of corruption to appropriate authorities, when such acts

come to their notice in the performance of their functions.

5. Each State Party shall endeavour, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to establish measures and systems requiring public officials to make declarations to appropriate authorities regarding, inter alia, their outside activities, employment, investments, assets and substantial gifts or benefits from which a conflict of interest may result with respect to their functions as public officials.

6. Each State Party shall consider taking, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, disciplinary or other measures against public officials who violate the codes or standards established in accordance with this article.

Article 9

Public procurement and management of public finances

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take the necessary steps to establish appropriate systems of procurement, based on transparency, competition and objective criteria in decision-making, that are effective, inter alia, in preventing corruption. Such systems, which may take into account appropriate threshold values in their application, shall address, inter alia:

- (a) The public distribution of information relating to procurement procedures and contracts, including information on invitations to tender and relevant or pertinent information on the award of contracts, allowing potential tenderers sufficient time to prepare and submit their tenders;
- (b) The establishment, in advance, of conditions for participation, including selection and award criteria and tendering rules, and their publication;
- (c) The use of objective and predetermined criteria for public procurement decisions, in order to facilitate the subsequent verification of the correct application of the rules or procedures;
- (d) An effective system of domestic review, including an effective system of appeal, to ensure legal recourse and remedies in the event that the rules or procedures established pursuant to this paragraph are not followed;
- (e) Where appropriate, measures to regulate matters regarding personnel responsible for procurement, such as declaration of interest in particular public procurements, screening procedures and training requirements.

2. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take appropriate measures to promote transparency and accountability in the management of public finances. Such measures shall encompass, inter alia:

- (a) Procedures for the adoption of the national budget;
- (b) Timely reporting on revenue and expenditure;
- (c) A system of accounting and auditing standards and related oversight;

(d) Effective and efficient systems of risk management and internal control; and

(e) Where appropriate, corrective action in the case of failure to comply with the requirements established in this paragraph.

3. Each State Party shall take such civil and administrative measures as may be necessary, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to preserve the integrity of accounting books, records, financial statements or other documents related to public expenditure and revenue and to prevent the falsification of such documents.

Article 10

Public reporting

Taking into account the need to combat corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, take such measures as may be necessary to enhance transparency in its public administration, including with regard to its organization, functioning and decision-making processes, where appropriate. Such measures may include, inter alia:

- (a) Adopting procedures or regulations allowing members of the general public to obtain, where appropriate, information on the organization, functioning and decision-making processes of its public administration and, with due regard for the protection of privacy and personal data, on decisions and legal acts that concern members of the public;
- (b) Simplifying administrative procedures, where appropriate, in order to facilitate public access to the competent decision-making authorities; and
- (c) Publishing information, which may include periodic reports on the risks of corruption in its public administration.

Article 11

Measures relating to the judiciary and prosecution services

1. Bearing in mind the independence of the judiciary and its crucial role in combating corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system and without prejudice to judicial independence, take measures to strengthen integrity and to prevent opportunities for corruption among members of the judiciary. Such measures may include rules with respect to the conduct of members of the judiciary.

2. Measures to the same effect as those taken pursuant to paragraph 1 of this article may be introduced and applied within the prosecution service in those States Parties where it does not form part of the judiciary but enjoys independence similar to that of the judicial service.

Article 12
Private sector

1. Each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prevent corruption involving the private sector, enhance accounting and auditing standards in the private sector and, where appropriate, provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for failure to comply with such measures.

2. Measures to achieve these ends may include, inter alia:

- (a) Promoting cooperation between law enforcement agencies and relevant private entities;
- (b) Promoting the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of relevant private entities, including codes of conduct for the correct, honourable and proper performance of the activities of business and all relevant professions and the prevention of conflicts of interest, and for the promotion of the use of good commercial practices among businesses and in the contractual relations of businesses with the State;
- (c) Promoting transparency among private entities, including, where appropriate, measures regarding the identity of legal and natural persons involved in the establishment and management of corporate entities;
- (d) Preventing the misuse of procedures regulating private entities, including procedures regarding subsidies and licences granted by public authorities for commercial activities;
- (e) Preventing conflicts of interest by imposing restrictions, as appropriate and for a reasonable period of time, on the professional activities of former public officials or on the employment of public officials by the private sector after their resignation or retirement, where such activities or employment relate directly to the functions held or supervised by those public officials during their tenure;
- (f) Ensuring that private enterprises, taking into account their structure and size, have sufficient internal auditing controls to assist in preventing and detecting acts of corruption and that the accounts and required financial statements of such private enterprises are subject to appropriate auditing and certification procedures.

3. In order to prevent corruption, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures and accounting and auditing standards, to prohibit the following acts carried out for the purpose of committing any of the offences established in accordance with this Convention:

- (a) The establishment of off-the-books accounts;
- (b) The making of off-the-books or inadequately identified transactions;
- (c) The recording of non-existent expenditure;

- (d) The entry of liabilities with incorrect identification of their objects;
- (e) The use of false documents; and
- (f) The intentional destruction of bookkeeping documents earlier than foreseen by the law.

4. Each State Party shall disallow the tax deductibility of expenses that constitute bribes, the latter being one of the constituent elements of the offences established in accordance with articles 15 and 16 of this Convention and, where appropriate, other expenses incurred in furtherance of corrupt conduct.

Article 13
Participation of society

1. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, in the prevention of and the fight against corruption and to raise public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by corruption. This participation should be strengthened by such measures as:

- (a) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes;
- (b) Ensuring that the public has effective access to information;
- (c) Undertaking public information activities that contribute to non-tolerance of corruption, as well as public education programmes, including school and university curricula;
- (d) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive, publish and disseminate information concerning corruption. That freedom may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided for by law and are necessary:
 - (i) For respect of the rights or reputations of others;
 - (ii) For the protection of national security or *ordre public* or of public health or morals.

2. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant anti-corruption bodies referred to in this Convention are known to the public and shall provide access to such bodies, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incidents that may be considered to constitute an offence established in accordance with this Convention.

Article 14
Measures to prevent money-laundering

1. Each State Party shall:
- (a) Institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions, including natural or legal persons that provide formal or informal services for the transmission of money or value and, where

appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer and, where appropriate, beneficial owner identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

- (b) Without prejudice to article 46 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. States Parties shall consider implementing appropriate and feasible measures to require financial institutions, including money remitters:

- (a) To include on forms for the electronic transfer of funds and related messages accurate and meaningful information on the originator;
- (b) To maintain such information throughout the payment chain; and
- (c) To apply enhanced scrutiny to transfers of funds that do not contain complete information on the originator.

4. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

5. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Chapter III

Criminalization and law enforcement

Article 15

Bribery of national public officials

Each State Party shall adopt such legislative and

other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) The promise, offering or giving, to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;
- (b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 16

Bribery of foreign public officials and officials of public international organizations

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the promise, offering or giving to a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties, in order to obtain or retain business or other undue advantage in relation to the conduct of international business.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the solicitation or acceptance by a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 17

Embezzlement, misappropriation or other diversion of property by a public official

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally, the embezzlement, misappropriation or other diversion by a public official for his or her benefit or for the benefit of another person or entity, of any property, public or private funds or securities or any other thing of value entrusted to the public official by virtue of his or her position.

Article 18

Trading in influence

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) The promise, offering or giving to a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue

advantage in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage for the original instigator of the act or for any other person;

- (b) The solicitation or acceptance by a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage for himself or herself or for another person in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage.

Article 19

Abuse of functions

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the abuse of functions or position, that is, the performance of or failure to perform an act, in violation of laws, by a public official in the discharge of his or her functions, for the purpose of obtaining an undue advantage for himself or herself or for another person or entity.

Article 20

Illicit enrichment

Subject to its constitution and the fundamental principles of its legal system, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, illicit enrichment, that is, a significant increase in the assets of a public official that he or she cannot reasonably explain in relation to his or her lawful income.

Article 21

Bribery in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities:

- (a) The promise, offering or giving, directly or indirectly, of an undue advantage to any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting;
- (b) The solicitation or acceptance, directly or indirectly, of an undue advantage by any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting.

Article 22

Embezzlement of property in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities, embezzlement by a person who directs or works, in any capacity, in a private sector entity of any property, private funds or securities or any other thing of value entrusted to him or her by virtue of his or her position.

Article 23

Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a)
- (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;
 - (ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;
- (b) Subject to the basic concepts of its legal system:
- (i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;
 - (ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

- (a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;
- (b) Each State Party shall include as predicate offences at a minimum a comprehensive range of criminal offences established in accordance with this Convention;
- (c) For the purposes of subparagraph (b) above, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

- (d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;
- (e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence.

Article 24
Concealment

Without prejudice to the provisions of article 23 of this Convention, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally after the commission of any of the offences established in accordance with this Convention without having participated in such offences, the concealment or continued retention of property when the person involved knows that such property is the result of any of the offences established in accordance with this Convention.

Article 25
Obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention;
- (b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public official.

Article 26
Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article

are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 27
Participation and attempt

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, participation in any capacity such as an accomplice, assistant or instigator in an offence established in accordance with this Convention.

2. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

Article 28
Knowledge, intent and purpose
as elements of an offence

Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence established in accordance with this Convention may be inferred from objective factual circumstances.

Article 29
Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 30
Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish or maintain, in accordance with its legal system and constitutional principles, an appropriate balance between any immunities or jurisdictional privileges accorded to its public officials for the performance of their functions and the possibility, when necessary, of effectively investigating, prosecuting and adjudicating offences established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

4. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

5. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

6. Each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures through which a public official accused of an offence established in accordance with this Convention may, where appropriate, be removed, suspended or reassigned by the appropriate authority, bearing in mind respect for the principle of the presumption of innocence.

7. Where warranted by the gravity of the offence, each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures for the disqualification, by court order or any other appropriate means, for a period of time determined by its domestic law, of persons convicted of offences established in accordance with this Convention from:

- (a) Holding public office; and
- (b) Holding office in an enterprise owned in whole or in part by the State.

8. Paragraph 1 of this article shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against civil servants.

9. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

10. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention.

Article 31

Freezing, seizure and confiscation

1. Each State Party shall take, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such

measures as may be necessary to enable confiscation of:

- (a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;
- (b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.

4. If such proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

5. If such proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

6. Income or other benefits derived from such proceeds of crime, from property into which such proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which such proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purpose of this article and article 55 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of such alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the fundamental principles of their domestic law and with the nature of judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be so construed as to prejudice the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32

Protection of witnesses, experts and victims

1. Each State Party shall take appropriate measures in accordance with its domestic legal system and within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses and experts who give testimony concerning offences established in accordance with this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

- (a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;
- (b) Providing evidentiary rules to permit witnesses and experts to give testimony in a manner that ensures the safety of such persons, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

5. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable the views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 33

Protection of reporting persons

Each State Party shall consider incorporating into its domestic legal system appropriate measures to provide protection against any unjustified treatment for any person who reports in good faith and on reasonable grounds to the competent authorities any facts concerning offences established in accordance with this Convention.

Article 34

Consequences of acts of corruption

With due regard to the rights of third parties acquired in good faith, each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to address consequences of corruption. In this context, States Parties may consider corruption a relevant factor in legal proceedings to annul or rescind a contract, withdraw a

concession or other similar instrument or take any other remedial action.

Article 35

Compensation for damage

Each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with principles of its domestic law, to ensure that entities or persons who have suffered damage as a result of an act of corruption have the right to initiate legal proceedings against those responsible for that damage in order to obtain compensation.

Article 36

Specialized authorities

Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies or persons specialized in combating corruption through law enforcement. Such body or bodies or persons shall be granted the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of the legal system of the State Party, to be able to carry out their functions effectively and without any undue influence. Such persons or staff of such body or bodies should have the appropriate training and resources to carry out their tasks.

Article 37

Cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in the commission of an offence established in accordance with this Convention to supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes and to provide factual, specific help to competent authorities that may contribute to depriving offenders of the proceeds of crime and to recovering such proceeds.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

4. Protection of such persons shall be, *mutatis mutandis*, as provided for in article 32 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities

of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 38

Cooperation between national authorities

Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between, on the one hand, its public authorities, as well as its public officials, and, on the other hand, its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences. Such cooperation may include:

- (a) Informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the offences established in accordance with articles 15, 21 and 23 of this Convention has been committed; or
- (b) Providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 39

Cooperation between national authorities and the private sector

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between national investigating and prosecuting authorities and entities of the private sector, in particular financial institutions, relating to matters involving the commission of offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall consider encouraging its nationals and other persons with a habitual residence in its territory to report to the national investigating and prosecuting authorities the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 40

Bank secrecy

Each State Party shall ensure that, in the case of domestic criminal investigations of offences established in accordance with this Convention, there are appropriate mechanisms available within its domestic legal system to overcome obstacles that may arise out of the application of bank secrecy laws.

Article 41

Criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for

the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 42

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State Party; or
- (b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State Party; or
- (b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or
- (c) The offence is one of those established in accordance with article 23, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 23, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or
- (d) The offence is committed against the State Party.

3. For the purposes of article 44 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV
International cooperation

Article 43

International cooperation

1. States Parties shall cooperate in criminal matters in accordance with articles 44 to 50 of this Convention. Where appropriate and consistent with their domestic legal system, States Parties shall consider assisting each other in investigations of and proceedings in civil and administrative matters relating to corruption.

2. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 44

Extradition

1. This article shall apply to the offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the offences covered by this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them. A State Party whose law so permits, in case it uses this Convention as the basis for extradition, shall not consider any of the offences established in accordance with this Convention to be a political offence.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention

the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. A State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty shall:

- (a) At the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether it will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and
- (b) If it does not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, *inter alia*, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person

was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 45

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention in order that they may complete their sentences there.

Article 46

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations,

prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 26 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party;
- (j) Identifying, freezing and tracing proceeds of crime in accordance with the provisions of chapter V of this Convention;
- (k) The recovery of assets, in accordance with the provisions of chapter V of this Convention.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or

multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9.

- (a) A requested State Party, in responding to a request for assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality, shall take into account the purposes of this Convention, as set forth in article 1;
- (b) States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, a requested State Party shall, where consistent with the basic concepts of its legal system, render assistance that does not involve coercive action. Such assistance may be refused when requests involve matters of a *de minimis* nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention;
- (c) Each State Party may consider adopting such measures as may be necessary to enable it to provide a wider scope of assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent;
- (b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

- (a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;
- (b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;
- (c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) The identity of the authority making the request;
- (b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the

authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

- (c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
- (e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
- (f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

- (b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests;

- (c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

- (d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requesting State Party may make reasonable requests for information on the status and progress of measures taken by the requested State Party to satisfy its request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of

leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

- (a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;
- (b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 47

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence established in accordance with this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 48

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

- (a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;
- (b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:
 - (i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

- (ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

- (iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

- (c) To provide, where appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

- (d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit offences covered by this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities;

- (e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

- (f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to offences covered by this Convention committed through the use of modern technology.

Article 49

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 50

Special investigative techniques

1. In order to combat corruption effectively, each State Party shall, to the extent permitted by the basic principles of its domestic legal system and in accordance with the conditions prescribed by its domestic law, take such measures as may be necessary, within its means, to allow for the appropriate use by its competent authorities of controlled delivery and, where it deems appropriate, other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, within its territory, and to allow for the admissibility in court of evidence derived therefrom.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods or funds to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Chapter V**Asset recovery**

Article 51

General provision

The return of assets pursuant to this chapter is a fundamental principle of this Convention, and States Parties shall afford one another the widest measure of cooperation and assistance in this regard.

Article 52

Prevention and detection
of transfers of proceeds of crime

1. Without prejudice to article 14 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require financial institutions within its jurisdiction to

verify the identity of customers, to take reasonable steps to determine the identity of beneficial owners of funds deposited into high-value accounts and to conduct enhanced scrutiny of accounts sought or maintained by or on behalf of individuals who are, or have been, entrusted with prominent public functions and their family members and close associates. Such enhanced scrutiny shall be reasonably designed to detect suspicious transactions for the purpose of reporting to competent authorities and should not be so construed as to discourage or prohibit financial institutions from doing business with any legitimate customer.

2. In order to facilitate implementation of the measures provided for in paragraph 1 of this article, each State Party, in accordance with its domestic law and inspired by relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering, shall:

- (a) Issue advisories regarding the types of natural or legal person to whose accounts financial institutions within its jurisdiction will be expected to apply enhanced scrutiny, the types of accounts and transactions to which to pay particular attention and appropriate account-opening, maintenance and record-keeping measures to take concerning such accounts; and
- (b) Where appropriate, notify financial institutions within its jurisdiction, at the request of another State Party or on its own initiative, of the identity of particular natural or legal persons to whose accounts such institutions will be expected to apply enhanced scrutiny, in addition to those whom the financial institutions may otherwise identify.

3. In the context of paragraph 2 (a) of this article, each State Party shall implement measures to ensure that its financial institutions maintain adequate records, over an appropriate period of time, of accounts and transactions involving the persons mentioned in paragraph 1 of this article, which should, as a minimum, contain information relating to the identity of the customer as well as, as far as possible, of the beneficial owner.

4. With the aim of preventing and detecting transfers of proceeds of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall implement appropriate and effective measures to prevent, with the help of its regulatory and oversight bodies, the establishment of banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group. Moreover, States Parties may consider requiring their financial institutions to refuse to enter into or continue a correspondent banking relationship with such institutions and to guard against establishing relations with foreign financial institutions that permit their accounts to be used by banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group.

5. Each State Party shall consider establishing, in accordance with its domestic law, effective financial disclosure systems for appropriate public officials and

shall provide for appropriate sanctions for non-compliance. Each State Party shall also consider taking such measures as may be necessary to permit its competent authorities to share that information with the competent authorities in other States Parties when necessary to investigate, claim and recover proceeds of offences established in accordance with this Convention.

6. Each State Party shall consider taking such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require appropriate public officials having an interest in or signature or other authority over a financial account in a foreign country to report that relationship to appropriate authorities and to maintain appropriate records related to such accounts. Such measures shall also provide for appropriate sanctions for non-compliance.

Article 53

Measures for direct recovery of property

Each State Party shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit another State Party to initiate civil action in its courts to establish title to or ownership of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its courts to order those who have committed offences established in accordance with this Convention to pay compensation or damages to another State Party that has been harmed by such offences; and
- (c) Take such measures as may be necessary to permit its courts or competent authorities, when having to decide on confiscation, to recognize another State Party's claim as a legitimate owner of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 54

Mechanisms for recovery of property through international cooperation in confiscation

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 55 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and

- (c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to paragraph 2 of article 55 of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article; and
- (c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 55

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

- (a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or
- (b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with articles 31, paragraph 1, and 54, paragraph 1 (a), of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31,

paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 46 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 46, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

- (a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location and, where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;
- (b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process and a statement that the confiscation order is final;
- (c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.

8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

Article 56

Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out investigations, prosecutions or judicial proceedings or might lead to a request by that State Party under this chapter of the Convention.

Article 57

Return and disposal of assets

1. Property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 55 of this Convention shall be disposed of, including by return to its prior legitimate owners, pursuant to paragraph 3 of this article, by that State Party in accordance with the provisions of this Convention and its domestic law.

2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, as may be necessary to enable its competent authorities to return confiscated property, when acting on the request made by another State Party, in accordance with this Convention, taking into account the rights of bona fide third parties.

3. In accordance with articles 46 and 55 of this Convention and paragraphs 1 and 2 of this article, the requested State Party shall:

- (a) In the case of embezzlement of public funds or of laundering of embezzled public funds as referred to in articles 17 and 23 of this Convention, when confiscation was executed in accordance with article 55 and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party;
- (b) In the case of proceeds of any other offence covered by this Convention, when the confiscation was executed in accordance with article 55 of this Convention and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party, when the requesting State Party reasonably establishes its prior ownership of such confiscated property to the requested State Party or when the requested State Party recognizes damage to the requesting State Party as a basis for returning the confiscated property;
- (c) In all other cases, give priority consideration to returning confiscated property to the requesting State Party, returning such property to its prior

legitimate owners or compensating the victims of the crime.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

5. Where appropriate, States Parties may also give special consideration to concluding agreements or mutually acceptable arrangements, on a case-by-case basis, for the final disposal of confiscated property.

Article 58

Financial intelligence unit

States Parties shall cooperate with one another for the purpose of preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of promoting ways and means of recovering such proceeds and, to that end, shall consider establishing a financial intelligence unit to be responsible for receiving, analysing and disseminating to the competent authorities reports of suspicious financial transactions.

Article 59

Bilateral and multilateral agreements and arrangements

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this chapter of the Convention.

Chapter VI

Technical assistance and information exchange

Article 60

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its personnel responsible for preventing and combating corruption. Such training programmes could deal, inter alia, with the following areas:

- (a) Effective measures to prevent, detect, investigate, punish and control corruption, including the use of evidence-gathering and investigative methods;
- (b) Building capacity in the development and planning of strategic anticorruption policy;
- (c) Training competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance that meet the requirements of this Convention;
- (d) Evaluation and strengthening of institutions, public service management and the management of public finances, including public procurement, and the private sector;

- (e) Preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and recovering such proceeds;
- (f) Detecting and freezing of the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention;
- (g) Surveillance of the movement of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of the methods used to transfer, conceal or disguise such proceeds;
- (h) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the return of proceeds of offences established in accordance with this Convention;
- (i) Methods used in protecting victims and witnesses who cooperate with judicial authorities; and
- (j) Training in national and international regulations and in languages.

2. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance, especially for the benefit of developing countries, in their respective plans and programmes to combat corruption, including material support and training in the areas referred to in paragraph 1 of this article, and training and assistance and the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge, which will facilitate international cooperation between States Parties in the areas of extradition and mutual legal assistance.

3. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

4. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes, effects and costs of corruption in their respective countries, with a view to developing, with the participation of competent authorities and society, strategies and action plans to combat corruption.

5. In order to facilitate the recovery of proceeds of offences established in accordance with this Convention, States Parties may cooperate in providing each other with the names of experts who could assist in achieving that objective.

6. States Parties shall consider using subregional, regional and international conferences and seminars to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries and countries with economies in transition.

7. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the efforts of developing countries and countries with economies in transition to apply this Convention through technical assistance programmes and projects.

8. Each State Party shall consider making voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects in developing countries with a view to implementing this Convention.

Article 61

Collection, exchange and analysis of information on corruption

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with experts, trends in corruption in its territory, as well as the circumstances in which corruption offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise concerning corruption and information with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as information on best practices to prevent and combat corruption.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat corruption and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 62

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of corruption on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

- (a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat corruption;
- (b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to prevent and fight corruption effectively and to help them implement this Convention successfully;
- (c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to that account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of corruption.

Chapter VII

Mechanisms for implementation

Article 63

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the Conference of the States Parties shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.

3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the functioning of the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of observers, and the payment of expenses incurred in carrying out those activities.

4. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:

- (a) Facilitating activities by States Parties under articles 60 and 62 and chapters II to V of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;
- (b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in corruption and on successful practices for preventing and combating it and for the return of proceeds of crime, through, inter alia, the publication of relevant information as mentioned in this article;
- (c) Cooperating with relevant international and

regional organizations and mechanisms and non-governmental organizations;

- (d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional mechanisms for combating and preventing corruption in order to avoid unnecessary duplication of work;
- (e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;
- (f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation;
- (g) Taking note of the technical assistance requirements of States Parties with regard to the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.

5. For the purpose of paragraph 4 of this article, the Conference of the States Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the States Parties.

6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as on legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the States Parties. The Conference of the States Parties shall examine the most effective way of receiving and acting upon information, including, inter alia, information received from States Parties and from competent international organizations. Inputs received from relevant non-governmental organizations duly accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference of the States Parties may also be considered.

7. Pursuant to paragraphs 4 to 6 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems it necessary, any appropriate mechanism or body to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 64 Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

- (a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in article 63 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the States Parties;
- (b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties as envisaged in article 63, paragraphs 5 and 6, of this Convention; and
- (c) Ensure the necessary coordination with the

secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter VIII Final provisions

Article 65

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating corruption.

Article 66

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 9 to 11 December 2003 in Merida, Mexico, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 9 December 2005.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 68

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the thirtieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 69

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the States Parties shall make every effort to achieve consensus on each

amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the States Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 70

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

Article 71

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

1[1]) Pozri E/1996/99.

2[2]) Official Journal of the European Communities, C 195, 25. júna 1997.

3[3]) Pozri Corruption and Integrity Improvement Initiatives in Developing Countries (Korupcia a iniciatívy na podporu integrity v rozvojových krajinách) (United Nations publication, Sales No. E. 98. III. B. 18).

4[4]) Rada Európy, European Treaty Series, č. 173.

5[5]) Tamtiež, č. 174.

6[6]) Rezolúcia Valného zhromaždenia 55/25, príloha I.

